

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Петак, 12. јун 2020. године

БАЊА ЛУКА

Број 56

Год. XXIX

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1138

У складу са чланом 54. став (2), а на основу члана 118. став (2) Пословника Вијећа народа Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 104/19), Вијеће народа Републике Српске, на Осмој редовној сједници, одржаној 10. јуна 2020. године, д о н и ј е л о ј е

ОДЛУКУ

О РАЗРЈЕШЕЊУ ЧЛАНА ЗАКОНОДАВНО-ПРАВНЕ КОМИСИЈЕ ВИЈЕЋА НАРОДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Алија Табаковић разрјешава се дужности члана Законодавно-правне комисије Вијећа народа Републике Српске из реда бошњачког народа.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 03.1/I-267/20
10. јуна 2020. године
Бања Лука

Председавајућа
Вијећа народа РС,
Нада Тешановић, с.р.

1139

У складу са чланом 54. став (2) и чланом 66. став (2), а на основу члана 118. став (2) Пословника Вијећа народа Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 104/19), Вијеће народа Републике Српске, на Осмој редовној сједници, одржаној 10. јуна 2020. године, д о н и ј е л о ј е

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ ЧЛАНА ЗАКОНОДАВНО-ПРАВНЕ КОМИСИЈЕ ВИЈЕЋА НАРОДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Самир Баћевац изабран је за члана Законодавно-правне комисије Вијећа народа Републике Српске из реда бошњачког народа.

II

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 03.1/I-268/20
10. јуна 2020. године
Бања Лука

Председавајућа
Вијећа народа РС,
Нада Тешановић, с.р.

1140

На основу члана 8. став 1. тачка њ) и члана 10. став 1. тачка њ) Закона о регулисању цијена ("Службени гласник Републике Српске", број 106/09) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), на приједлог Министарства трговине и туризма, Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 4.6.2020. године, д о н о с и

УРЕДБУ

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА УРЕДБЕ О ПРОПИСИВАЊУ МЈЕРЕ НЕПОСРЕДНЕ КОНТРОЛЕ ЦИЈЕНА НА ПОДРУЧЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овом уредбом прописује се престанак важења Уредбе о прописивању мјере непосредне контроле цијена на подручју Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 30/20) даном ступања на снагу ове уредбе.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1468/20
4. јуна 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1141

На основу члана 3. став 2. и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 74. сједници, одржаној 4.6.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ПРЕНОСУ ПРАВА ПОСЈЕДА НА НЕПОКРЕТНОСТИМА

I

Преноси се право посједа на непокретностима ближе означеним као к.ч. број: 3516/2, укупне површине 583 м², уписана у П.л. број: 6740 к.о. Бијељина 2, и то са Министарства унутрашњих послова Републике Српске на Републику Српску са правом 1/1.

II

Пренос права својине на непокретностима из тачке I ове одлуке на Републику Српску извршиће се након по-

тврђивања катастра непокретности за наведену катастарску општину.

III

Права из т. I и II ове одлуке преносе се без накнаде, а за потребе изградње зграде Окружног тужилаштва у Бијељини.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште замјеника Бијељина и Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, Подручна јединица Бијељина.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1462/20
4. јуна 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1142

На основу члана 23, а у складу са чл. 21, 22. и 53. Закона о концесијама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13 и 16/18 - у даљем тексту: Закон), и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), на приједлог Комисије за концесије Републике Српске, Влада Републике Српске, на 73. сједници, одржаној 28.5.2020. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗБОРУ НАЛПОВОЉНИЈЕГ ПОНУЂАЧА И ДОДЈЕЛИ КОНЦЕСИЈЕ ЗА ЕКСПЛОАТАЦИЈУ АРХИТЕКТОНСКОГ ГРАЂЕВИНСКОГ КАМЕНА-КРЕЧЊАКА НА ЛЕЖИШТУ “ЛУЧИН ДО”, ГРАД ТРЕБИЊЕ

1. Привредном друштву “Апис” д.о.о. Требиње додјељује се концесија за експлоатацију архитектонског грађевинског камена-кребњака на лежишту “Лучин До”, град Требиње.

2. Концесија из тачке 1. овог рјешења додјељује се на период до десет (10) година, рачунајући од дана закључења уговора о концесији.

3. За коришћење концесије из тачке 1. овог рјешења концесионар се обавезује на уредно плаћање концесионе накнаде. Концесионар је дужан прије закључења уговора о концесији уплатити у корист буџета Републике Српске једнократну концесиону накнаду за уступљено право у износу од 2.000,00 КМ, која се уплаћује при закључењу уговора о концесији. Висина концесионе накнаде за право коришћења предмета концесије износи 0,45 КМ/т од прихода оствареног обављањем концесионе дјелатности.

4. Министарство енергетике и рударства обавезно је да у року од 30 дана Комисији за концесије Републике Српске достави приједлог уговора о концесији ради давања сагласности на исти.

5. Овлашћује се Министарство енергетике и рударства да са концесионаром закључи уговор о концесији, којим ће се ближе уредити концесиони однос.

6. Ако концесионар у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог рјешења не потпише уговор о концесији, губи сва права утврђена овим рјешењем.

7. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-1461/20
28. маја 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1143

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев ЦХТ “Хидропоинт”

д.о.о. Бања Лука за издавање лиценце за ревизију техничке документације, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18) и члана 16. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА РЕВИЗИЈУ ТЕХНИЧКЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Утврђује се да ЦХТ “Хидропоинт” д.о.о. Бања Лука испуњава услове за добијање лиценце за ревизију техничке документације за објекте за које грађевинску дозволу издаје Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију:

1. хидротехничке фазе.

Лиценца важи од 30.4.2020. године до 30.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 15.03-361-241/20
30. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1144

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев “Sector security” д.о.о. Бања Лука за издавање лиценце за израду техничке документације, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18) и члана 15. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ИЗРАДУ ТЕХНИЧКЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Утврђује се да “Sector security” д.о.о. Бања Лука испуњава услове за добијање лиценце за израду техничке документације за објекте за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. дијела електро фазе - инсталације јаке струје и електроенергетских постројења,

2. дијела електро фазе - инсталације слабе струје, телекомуникација и аутоматике.

Стављају се ван снаге Рјешење о испуњености услова за израду техничке документације, број: 15.03-361-46/19, од 4.2.2019. године, и Лиценца број: ПЛ-1790/2019, од 4.2.2019. године.

Лиценца важи од 8.4.2020. године до 4.2.2023. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 15.03-361-214-1/20
8. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1145

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев ЕДИ-ИНГ ДОО Доњи

Вакуф за издавање лиценце за израду техничке документације, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 15. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ИЗРАДУ ТЕХНИЧКЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Утврђује се да ЕДИ-ИНГ ДОО Доњи Вакуф испуњава услове за добијање лиценце за израду техничке документације за објекте за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. хидротехничке фазе,
2. фазе нискоградње.

Стављају се ван снаге Рјешење о испуњености услова за израду техничке документације, број: 15.03-361-428/17, од 26.5.2017. године, и Лиценца број: ПЛ-1247/2017, од 26.5.2017. године.

Лиценца важи од 22.4.2020. године до 26.5.2021. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-231/20
22. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1146

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев "ДСД пројект" д.о.о. Дервента за издавање лиценце за израду техничке документације, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 15. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ИЗРАДУ ТЕХНИЧКЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Утврђује се да "ДСД пројект" д.о.о. Дервента испуњава услове за добијање лиценце за израду техничке документације за објекте за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. конструктивне фазе.

Лиценца важи од 22.4.2020. године до 22.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-236/20
22. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1147

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев "FormaPharm Engineering Group" д.о.о. Београд за издавање лиценце за

грађење објеката, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да "FormaPharm Engineering Group" д.о.о. Београд испуњава услове за добијање лиценце за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију:

1. дијела машинске фазе, област термотехнике, инсталације гријања, гаса, вентилације и климатизације.

Лиценца важи од 8.4.2020. године до 8.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-174/20
8. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1148

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев ДОО "Inter EXT" Бановићи за издавање лиценце за грађење објеката, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да ДОО "Inter EXT" Бановићи испуњава услове за добијање лиценце за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. грађевинских радова на мањим објектима са стандардном конструкцијом бруто грађевинске површине до 1500 m² и укупне спратности до пет етажа.

Лиценца важи од 8.4.2020. године до 8.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-212/20
8. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1149

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев "Roading" ДОО Грачаница за издавање лиценце за грађење објеката, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци уче-

сника у грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да “Roading” ДОО Грачаница испуњава услове за добијање лиценце:

А) за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију:

1. грађевинских радова на објектима нискоградње;

Б) за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. грађевинских радова на објектима хидроградње.

Стављају се ван снаге Рјешење о испуњености услова за грађење објекта, број: 15.03-361-876/19, од 26.11.2019. године, и Лиценца број: ПЛ-2097/2019, од 26.11.2019. године.

Лиценца важи од 8.4.2020. године до 26.11.2023. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 15.03-361-164/20
8. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1150

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев “Sector security” д.о.о. Бања Лука за издавање лиценце за грађење објекта, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да “Sector security” д.о.о. Бања Лука испуњава услове за добијање лиценце за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију:

1. дијела електро фазе, инсталације јаке струје и електроенергетских постројења,

2. дијела електро фазе, инсталације слабе струје, телекомуникација и аутоматике.

Лиценца важи од 8.4.2020. године до 8.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 15.03-361-214/20
8. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1151

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев “Планум” ДОО Теслић за издавање лиценце за грађење објекта, а на основу члана

8. Закона о уређењу простора и грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да “Планум” ДОО Теслић испуњава услове за добијање лиценце за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. грађевинских радова на објектима високоградње,

2. грађевинских радова на објектима нискоградње.

Лиценца важи од 8.4.2020. године до 8.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 15.03-361-207/20
8. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1152

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев ЦСП д.о.о. Бијељина за издавање лиценце за грађење објекта, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да ЦСП д.о.о. Бијељина испуњава услове за добијање лиценце за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. грађевинских радова на објектима високоградње,

2. грађевинских радова на објектима нискоградње.

Стављају се ван снаге Рјешење о испуњености услова за грађење објекта, број: 15.03-361-990/17, од 18.10.2017. године, и Лиценца број: ПЛ-1383/2017, од 18.10.2017. године.

Лиценца важи од 22.4.2020. године до 14.11.2020. године, а провјера испуњености услова на основу којих је издата вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 15.03-361-213/20
22. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1153

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев “Almy-gradnja” д.о.о. Зеница за издавање лиценце за грађење објекта, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 40/13, 106/15,

3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да "Almu-gradnja" d.o.o. Зеница испуњава услове за добијање лиценце за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. грађевинских радова на објектима високоградње.

Лиценца важи од 22.4.2020. године до 22.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-162/20
22. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1154

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев "Мост" д.о.о. Бијељина за издавање лиценце за грађење објеката, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да "Мост" д.о.о. Бијељина испуњава услове за добијање лиценце за грађење, односно извођење радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје орган јединице локалне самоуправе:

1. грађевинских радова на објектима нискоградње.

Лиценца важи од 22.4.2020. године до 22.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-204/20
22. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1155

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев "Грамаг" д.о.о. Грачаница за издавање лиценце за грађење објеката, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 17. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ГРАЂЕЊЕ ОБЈЕКТА

Утврђује се да "Грамаг" д.о.о. Грачаница испуњава услове за добијање лиценце за грађење, односно извођење

ње радова на објектима за које грађевинску дозволу издаје Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију:

1. грађевинских радова на објектима нискоградње.

Стављају се ван снаге Рјешење о испуњености услова за грађење објеката, број: 15.03-361-997/17, од 7.11.2017. године, и Лиценца број: ПЛ-1397/2017, од 7.11.2017. године.

Лиценца важи од 22.4.2020. године до 22.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-232/20
22. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1156

Министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, на захтјев Институт за грађевинарство ИГ д.о.о. Бања Лука за издавање лиценце за вршење енергетског прегледа зграда, а на основу члана 8. Закона о уређењу простора и грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 40/13, 106/15, 3/16 и 84/19), члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 23. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/13 и 24/15), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗДАВАЊУ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ВРШЕЊЕ ЕНЕРГЕТСКОГ ПРЕГЛЕДА ЗГРАДА

Утврђује се да Институт за грађевинарство ИГ д.о.о. Бања Лука испуњава услове за добијање лиценце за вршење енергетског прегледа зграда:

1. за које грађевинску дозволу издаје Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију.

Лиценца важи од 14.4.2020. године до 14.4.2024. године, а провјера испуњености услова на основу којих је изда-та вршиће се у складу са Законом о уређењу простора и грађењу и Правилником о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу.

Ово рјешење објавиће се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.03-361-228/20
14. априла 2020. године
Бањалука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, на основу члана 115. став 1. Закона о премјери и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА КАТАСТАРСКУ ОПШТИНУ КОЗЈАК, ОПШТИНА ЛОПАРЕ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за катастарску општину Козјак, општина Лопаре, укупне површине 3 067 489 м², основан у складу са Законом о премјери и

катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за катастарску општину Козјак, општина Лопаре, стављају се ван снаге и престају да важе:

1) катастар непокретности за к.о. Козјак, општина Лопаре, основан у складу са Законом о премјеру и катастру непокретности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 34/06, 110/08 и 15/10), и

2) земљишна књига (формирана по новом премјеру) за к.о. Козјак, општина Лопаре.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.08/951-26/19
9. априла 2019. године
Бањалука

Директор,
Босиљка Предраговић, с.р.

Агенција за банкарство Републике Српске

На основу члана 5. став 1. тачка б, члана 20. став 2. тачка б. и члана 37. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13 и 4/17) и члана 6. став 1. тачка б. и члана 19. тачка б. Статута Агенције за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/17), Управни одбор Агенције за банкарство Републике Српске, на 23. сједници, одржаној 8.6.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ПРИВРЕМЕНИМ МЈЕРАМА БАНКАМА ЗА УБЛАЖАВАЊЕ НЕГАТИВНИХ ЕКОНОМСКИХ ПОСЉЕДИЦА УЗРОКОВАНИХ ВИРУСНИМ ОБОЉЕЊЕМ COVID-19

Члан 1.

У Одлуци о привременим мјерама банкама за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем COVID-19 (“Службени гласник Републике Српске”, број 27/20) члан 4. став 5. мијења се и гласи:

“Прије дефинисања примјереног модалитета банка може клијенту одобрити привремени мораторијум са максималним роком трајања два мјесеца након укидања стања ванредне ситуације у Републици Српској или стања проглашења природне или друге несреће на територији Босне и Херцеговине у зависности који је датум посљедњи с циљем припреме потребне кредитне анализе и утврђивање примјереног модалитета за клијента”.

Члан 2.

Члан 6. став 1. мијења се и гласи:

“Модификација изложености подразумијева измјену неких или свих услова оригиналног уговора, те је банка може сматрати значајном модификацијом у смислу Одлуке о управљању кредитним ризиком и утврђивању очекиваних кредитних губитака када банка престаје признавати оригиналну ставку финансијске активне и почиње признавати нову ставку, али није у обавези да утврђује да ли предметна ставка представља имовину стечену уз умањење вриједности (РОСИ имовина)”.

Члан 3.

(1) У члану 7. додаје се нови став 2, који гласи:

“Изузетно, клијентима који су распоређени у ниво кредитног ризика 3, а који се налазе у периоду опоравка и код којих постоји уредност у отплати у посљедња три мјесеца, банка може одобрити привремени мораторијум и друге посебне мјере.”.

(2) Ст. 2 - 7. постају ст. 3 - 8.

Члан 4.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: УО-156/20
8. јуна 2020. године
Бањалука

Предсједник
Управног одбора,
Братољуб Радуловић, с.р.

На основу члана 5. став 1. тачка б, члана 20. став 2. тачка б. и члана 37. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13 и 4/17) и члана 6. став 1. тачка б. и члана 19. тачка б. Статута Агенције за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/17), Управни одбор Агенције за банкарство Републике Српске, на 23. сједници, одржаној 8.6.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ПРИВРЕМЕНИМ МЈЕРАМА МИКРОКРЕДИТНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЗА УБЛАЖАВАЊЕ НЕГАТИВНИХ ЕКОНОМСКИХ ПОСЉЕДИЦА УЗРОКОВАНИХ ВИРУСНИМ ОБОЉЕЊЕМ COVID-19

Члан 1.

У Одлуци о привременим мјерама микрокредитним организацијама за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем COVID-19 (“Службени гласник Републике Српске”, број 30/20) члан 4. став 5. мијења се и гласи:

“Прије дефинисања примјереног модалитета микрокредитна организација може клијенту одобрити привремени мораторијум са максималним роком трајања два мјесеца након укидања стања ванредне ситуације у Републици Српској или стања проглашења природне или друге несреће на територији Босне и Херцеговине у зависности који је датум посљедњи с циљем припреме потребне кредитне анализе и утврђивања примјереног модалитета за клијента”.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: УО-157/20
8. јуна 2020. године
Бањалука

Предсједник
Управног одбора,
Братољуб Радуловић, с.р.

На основу члана 5. став 1. тачка б, члана 20. став 2. тачка б. и члана 37. Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 59/13 и 4/17) и члана 6. став 1. тачка б. и члана 19. тачка б. Статута Агенције за банкарство Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/17), Управни одбор Агенције за банкарство Републике Српске, на 23. сједници, одржаној 8.6.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О МИНИМАЛНИМ СТАНДАРДИМА ЗА УПРАВЉАЊЕ ДЕВИЗНИМ РИЗИКОМ БАНАКА

Члан 1.

У Одлуци о минималним стандардима за управљање девизним ризиком банака (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 12/03, 53/03, 85/04 и 74/17) у члану 7. став 2. т. 2. и 3. мијењају се и гласе:

“2) за индивидуалну девизну позицију преко ноћи банке у еврима до износа 40%,

3) за девизну позицију банке највише до износа 40%.”.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана након објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: УО-158/20
8. јуна 2020. године
Бањалука

Предсједник
Управног одбора,
Братољуб Радуловић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 1137/18**, рјешавајући апелацију **Босне и Херцеговине**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 94/14), у саставу:

- Златко М. Кнежевић, председник,
- Мато Тадић, потпредседник,
- Мирсад Ђеман, потпредседник,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симовић, судија,
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 19. фебруара 2020. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација Босне и Херцеговине.

Утврђује се повреда члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине.

Укида се Рјешење Кантоналног суда у Мостару број 07 0 Дн 013780 16 Гж од 21. новембра 2017. године.

Предмет се враћа Кантоналном суду у Мостару који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку у складу са чланом II/3е) Устава Босне и Херцеговине.

Налаже се Кантоналном суду у Мостару да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Босна и Херцеговина (у даљем тексту: апеланткиња), коју заступа Правобранилаштво Босне и Херцеговине, поднијела је 21. фебруара 2018. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Рјешења Кантоналног суда у Мостару (у даљем тексту: Кантонални суд) број 07 0 Дн 013780 16 Гж од 21. новембра 2017. године и Рјешења Општинског суда у Мостару - Земљишнокњижна канцеларија (у даљем тексту: Општински суд) број 058-0-ДН-16-000 580-Ч од 25. августа 2015. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Кантоналног суда, Општинског суда и Грге Васиља (предлагача у поступку у којем су донесене оспорене одлуке; у даљем тексту: предлагач) затражено је 1. октобра 2019. године да доставе одговоре на апелацију, а од Општине Читлук (у чију корист је оспореним одлукама извршена укњижба права својине на прецизираним непокретностима) затражено је 16. јануара 2020. године да достави одговор на апелацију.

3. Општински суд је дописом од 10. октобра 2019. године обавијестио Уставни суд да је оснивањем Општинског суда у Читлуку - Земљишнокњижна канцеларија (у даљем тексту: Општински суд у Читлуку) наведени суд преузео конкретан предмет, због чега је предметна апелација достављена том суду на одговор.

4. Кантонални суд, Општински суд у Читлуку и предлагач су у периоду од 11. до 28. октобра 2019. године доставили одговоре на апелацију, а Општина Читлук 29. јануара 2020. године.

III - Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произлазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

Уводне напомене

6. Одлуком Комисије за државну имовину (у даљем тексту: Комисија) број 09-50-4-13/16 од 25. маја 2016. године (став I изреке одлуке) изузете су од забране располагања државном имовином непокретности означене као к. ч. 1034/4 и к. ч. 1032/10 уписане у зк. ул. број 1443 и к. ч. 1032/6 уписана у зк. ул. 1450 КО Међугорје, а које потпадају под одредбе Закона о привременој забрани располагања државном имовином Босне и Херцеговине и Закона о привременој забрани располагања државном имовином Федерације Босне и Херцеговине. Предметном одлуком (став II изреке

одлуке) одређено је да ће се располагање непокретностима из става I те одлуке вршити искључиво на начин и по поступку прописаном важећим прописима свих нивоа власти у Босни и Херцеговини којима је обухваћена материја прометовања непокретностима. У образложењу одлуке је констатовано да се адвокатско друштво "Marić Co" обратило Комисији молбом за изузеће од привремене забране располагања на непокретностима прецизираним у изреци предметне одлуке ради развргнућа сувојине и да је Комисија након увида у расположиву документацију донијела одлуку као у изреци.

Оспорене одлуке

7. Општински суд је у земљишнокњижном предмету, одлучујући о предлагачевом приједлогу "ради укњиже права својине на непокретностима по уговору о развргнућу заједнице непокретности", донио Рјешење број 058-0-ДН-16-000 580-Ч од 25. августа 2015. године. У изреци предметног рјешења је написано: "Допушта се, на темељу отправка изворника - Уговора о развргнућу заједнице некретнина нотарски обрађеног код нотара [...]", прецизирани број од 12. јула 2016. године, отпис из А листа земљишнокњижног улошка 1433 (електронске базе података) КО Међугорје к. ч. бр. 1032/10 и 1034/8 и упис у новоотворени земљишнокњижни уложак 1590 исте КО и укњижба права својине на 1/1 дијела тих непокретности у корист Општине Читлук с дијелом 1/1. Такође, по истом основу, предметним рјешењем је допуштен отпис из А листа земљишнокњижног улошка 1433 (електронске базе података) КО Међугорје к. ч. бр. 1034/4 и припис у земљишнокњижни уложак 1450 исте КО, те укњижба права својине на 1/1 дијела непокретности означених као к. ч. бр. 1034/4 и 1032/6 уписаних у земљишнокњижни уложак 1450 (електронске базе података) КО Међугорје у предлагачеву корист с дијелом 1/1.

8. У образложењу рјешења је констатовано да је предлагач 26. јула 2016. године доставио приједлог ради укњиже права својине на 1/1 дијела непокретности означених као к. ч. бр. 1032/10, 1032/6, 1034/4 и 1034/8 КО Међугорје на основу нотарски обрађеног отправка изворника - уговора о развргнућу заједнице непокретности прецизирани број од 12. јула 2016. године и друге документације (прецизиране на страници 1 рјешења). Провјеравајући захтјев за упис према члану 42 Закона о земљишним књигама ФБиХ (у даљем тексту: Закон о земљишним књигама), извршен је увид у земљишну књигу и утврђено да су к. ч. бр. 1032/10, 1032/6, 1034/4 и 1034/8 КО Међугорје уписане као предлагачева сувојина с дијелом 67/72 и ФНРЈ с дијелом 1/18 и да на њима нема уписаних терета. Даље, наведено је да је чланом 2 став 1 Закона о грађевинском земљишту ФБиХ (у даљем тексту: Закон о грађевинском земљишту) прописано да се градским грађевинским земљиштем у смислу тог закона сматра изграђено и неизграђено земљиште у градовима и насељима градског карактера, које је плановима за просторно уређење и урбанистичким плановима намијењено за изградњу објеката у складу с одредбама Закона о просторном уређењу ("Службене новине Федерације БиХ", број 52/02). Такође, наведено је да је чланом 6 Закона о грађевинском земљишту одређено да општина управља и располаже градским грађевинским земљиштем у државној својини на начин и под условима предвиђеним законом и прописима донесеним на основу закона. У вези с тим, указано је да је према увјерењу Општинске службе за градитељство, просторно уређење и заштиту околиша Општине Читлук (у даљем тексту: Општинска служба) прецизирани број од 7. јула 2016. године с изводом из просторног плана потврђено да се по Просторном плану општине Читлук за период 2010-2020. год. к. ч. бр. 3885/1 и 3885/2 према новом премјеру налазе у ужем урбаном подручју Међугорје - Бијакловићи, а да је из посједовног листа број 326 КО Међугорје видљиво да к. ч. бр. 3885/1, 3885/2 и 3896 одговарају старим к. ч. бр. 1032/6, 1032/10, 1034/4 и 1034/8 КО Међугорје. Даље, наведено је да је уз захтјев приложена одлука Комисије од 25. маја 2016. године из које произлази да су непокретности означене као к. ч. бр. 1034/4, 1032/10 и 1032/6 КО Међугорје изузете од привремене забране располагања. Такође, наведено је да је на основу пријавног листа Општине Читлук Општинске службе за геодетске и имовинскоправне послове број 38/16 извршено цијепење к. ч. бр. 1034/4 на к. ч. бр. 1034/4 и 1034/8 и промјена површине на к. ч. бр. 1032/10 у КО Међугорје како би се ускладило стање са стањем на терену и могло извршити развргнуће заједнице непокретности. Имајући у виду наведено, након увида у земљишну књигу, Општински суд је утврдио да су у конкретном случају испуњени услови за укњижбу предвиђени чланом 42 Закона о земљишним књигама, те је на основу члана 43 став 1 Закона о земљишним књигама ФБиХ одлучио као у изреци рјешења.

9. Апеланткиња је поднијела жалбу против рјешења Општинског суда, која је Рјешењем Кантоналног суда број 07 0 Дн 013780 16 Гж од 21. новембра 2017. године одбијена као неоснована и првостепено рјешење је потврђено у цијелости.

10. У образложењу рјешења Кантоналног суда је констатовано да из стања списка произлази да је основ за укњижбу права својине био отправка изворника, тј. нотарски обрађеног угово-

ра о развргнућу заједнице непокретности прецизирани број од 12. јула 2016. године, а који представља ваљан правни основ за укњижбу права својине. Сходно томе, констатовано је да су неосновани жалбени наводи да није видљиво на основу чега је Општина Читлук у конкретном случају уписана као власник непокретности. Даље, указано је да се у конкретном случају ради о непокретностима означеним к. ч. бр. 1034/4, 1032/10, 1032/6 и 1034/8 КО Међугорје у предлагачевој сувојини са 67/72 и ФНРЈ са 1/18 дијела, без уписаних терета. Затим, наведено је да је из увјерења Општинске службе прецизирани број од 7. јула 2016. године видљиво да су предметне непокретности (по новом премјеру означене као к. ч. бр. 3885/1 и 3885/2) у склопу ужег урбаног подручја Међугорје - Бијакловићи, а да су у изводу из Просторног плана општине Читлук за период 2010-2020. год. предметне парцеле учртане у уже урбано подручје. Такође, указано је да је наведено увјерење издато на основу Одлуке о усвајању Просторног плана општине Читлук за период 2010-2020. год. и Одлуке о спровођењу Просторног плана општине Читлук за период 2010-2020. год., које су објављене у "Службеном гласилу Општинског вијећа Општине Читлук", број 7/13 од 7. новембра 2013. године. У вези с тим, указано је да је одредбом члана 3 Закона о земљишним књигама, између осталог, прописано да се поступак уписа у земљишну књигу покреће подношењем захтјева за упис, те да се уз захтјев треба приложити и доказна документација на којој се захтјев заснива, а да то, између осталог, може да буде и исправа која је основ за стицање стварног права. Такође, указано је да је одредбом члана 42 Закона о земљишним књигама прописано да код провере захтјева за упис надлежни земљишнокњижни референт, између осталог, испитује да ли су поднесени потребни документи у прописаној форми. Констатујући да из стања списка произлази да је првостепени суд поступио према наведеним одредбама и након тога донио рјешење о упису, то су и према мишљењу Кантоналног суда биле испуњене претпоставке за упис права својине кад се има у виду одредба члана 3 Закона о земљишним књигама. Сходно наведеном, Кантонални суд је закључио да су стога неосновани наводи жалбе у том погледу.

11. Кантонални суд је даље указао да предметне непокретности представљају грађевинско земљиште којим управља и располаже Општина, према члану 2 став 1 и члану 6 Закона о грађевинском земљишту, а у вези с одредбама Закона о просторном уређењу. Даље, указао је да независно од тога што је као титулар наведених непокретности уписана ФНРЈ, а на основу чега апеланткиња као sukcesор заснива жалбу, Општини Читлук је као јединица локалне самоуправе, на основу цитираних одредаби Закона о грађевинском земљишту, а прије ступања на снагу Закона о стварним правима (који се примјењује од 6. априла 2014. године) *ex lege* дато право коришћења, управљања и располагања наведеним непокретностима (члан 359 став 2 Закона о стварним правима). Кантонални суд је констатовао да је у том смислу одредба члана 6 Закона о грађевинском земљишту јасна и недвосмислена.

12. Кантонални суд је затим указао да је у складу са чл. 3 и 22 Закона о стварним правима Општина Читлук правно лице јавног права које располаже, управља и користи грађевинско земљиште на подручју општине Читлук, а које право црпи из Закона о принципима локалне самоуправе у ФБиХ и Закона о грађевинском земљишту. С обзиром на то да је чланом 22 Закона о стварним правима наведено која правна лица јавног права (општина, град, кантон, ентитет, држава) могу да буду носиоци права својине, Кантонални суд је закључио да је то у конкретном случају Општина Читлук, а у складу с одредбом члана 6 Закона о грађевинском земљишту. Даље, истакао је да је одлуку Општинског вијећа Општине Читлук о усвајању и спровођењу просторног плана за грађевинско земљиште у државној својини донијело надлежно тијело у закону прописаном поступку, на основу одредби Закона о просторном уређењу и одредби чл. 6 и 14 Закона о грађевинском земљишту. Оцијенио је да све наведено представља ваљан основ за легитимацију Општине Читлук да закључи уговор о развргнућу спорних непокретности. При томе, указао је да одредбе чл. 12-15 Закона о грађевинском земљишту говоре о томе да ли се предметном одлуком може мијењати облик својине на непокретностима, а што је предмет за неки други поступак, а не земљишнокњижни. Истакао је да земљишнокњижна канцеларија само врши упис права која су већ утврђена на непокретностима, тј. он је само регистар стварних права на непокретностима.

13. Кантонални суд је такође истакао да није спорно право државе Босне и Херцеговине да регулише питање државне имовине, а што, како је навео, произлази из одредбе члана IV/4е) Устава БиХ. Међутим, указао је да су општини чланом 6 Закона о грађевинском земљишту дата власничка овлашћења управљања и располагања градским грађевинским земљиштем у државној својини. Сходно томе, закључио је да је Општина Читлук у складу с наведеним прописима и одлукама објављеним у службеном гласилу као овлашћено лице и закључила уговор о развргнућу предметних непокретности јер се ради о непокретности која је унутар грађевинског подручја, па да се сматра, а будући да се на њеном подручју налазе

спорне непокретности, "да је као јединица локалне самоуправе правни слѣдник иза овако старог уписа". Сходно томе, закључио је да су у конкретном случају испуњени сви услови из члана 42 Закона о земљишним књигама и да су неосновани жалбени наводи да је за ваљаност уписа потребна апеланткињина сагласност. Кантонални суд је истакао да у прилог томе говори и чињеница да су непокретности које су предмет уписа изузете од привремене забране располагања одређене Законом о привременој забрани располагања државном имовином и одређено је да се располагање може вршити на начин и у поступку прописаном важећим прописима на свим нивоима власти у БиХ, а ту одлуку је 25. маја 2016. године донијела Комисија као апеланткињино тијело. Поред тога, Кантонални суд је навео да апеланткиња ничим доказала да полаже било какво право на предметне непокретности, осим позивом на сукцесију, нити да у спису постоје било какви докази који упућују на то, као ни на то да је од ступања на снагу Закона о стварним правима иницирала било какве поступке у том правцу. Сходно наведеном, одлучено је као у изреци рјешења.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

14. Апеланткиња тврди да јој је оспореним одлукама повријеђено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана I Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

15. У вези с наводном повредом права на правично суђење, апеланткиња тврди да су оспорене одлуке резултат неадекватне оцјене доказа, произвољно утврђеног чињеничног стања и произвољне примјене прописа. Сматра да у конкретном случају нису постојали законом прописани услови за упис права својине на спорним непокретностима у корист Општине Читлук. Такође, сматра да Кантонални суд није "на ваљан начин" цијенио њене жалбене наводе да је у конкретном случају првостепени суд поступио супротно одредбама чл. 3, 41, 42 и 43 Закона о земљишним књигама. У вези с тим, апеланткиња тврди да у конкретном случају није постојала исправа која би била ваљан правни основ за упис права својине на спорним непокретностима у корист Општине Читлук, односно да предметни уговор о развргнућу непокретности није могао да буде правни основ за то. Такође, тврди да приложени документи нису били идентични са стањем у земљишној књизи с обзиром на то да је у земљишним књигама ФНРЈ била укњижена као сувласник на предметним непокретностима, а уговор о развргнућу непокретности је закључен између предлагача и Општине Читлук. Поред тога, указује да није постојала сагласност апеланткиње као правног слѣдника ФНРЈ за укњижбу права својине на предметним непокретностима. Апеланткиња даље сматра да је Кантонални суд произвољно с правом својине изједначио овлашћење општине из члана 6 Закона о грађевинском земљишту да управља и располаже грађевинским земљиштем. Апеланткиња тврди да је садржај овлашћења из члана 6 Закона о грађевинском земљишту "дат у самом Закону о грађевинском земљишту (чл. 44-55 закона)", а да посједовање тих овлашћења не чини општину власником непокретности. Према апеланткињиним мишљењу, посједовање овлашћења из члана 6 Закона о грађевинском земљишту, а у вези са Законом о стварним правима, не чини општину ни субјектом који је био легитимисан за закључење уговора о развргнућу непокретности, нити слѣдником ФНРЈ. Као апеланткиња наводи: "У конкретном случају један субјект (Општина Читлук) који уопште није био уписан као сувласник непокретности (уписана ФНРЈ са 1/18) развргао је сувласничку заједницу субјекта уписаног у земљишну књигу с трећим лицем (Грга Васиљ), те је суд на основу тога допустио укњижбу права својине на предметним непокретностима у корист напријед наведених, иако за то није имао сагласност ФНРЈ, то јест Босне и Херцеговине као јединог правног слѣдника уписаног субјекта." Апеланткиња тврди да према произвољном тумачењу редовног суда Закона о грађевинском земљишту у оспореној одлуци посједовање овлашћења из члана 6 Закона о грађевинском земљишту у вези с одредбама члана 22 Закона о стварним правима значи да је сва непокретна имовина која има статус грађевинског земљишта по сили закона, без обзира на титулара, својина општине на чијој територији се налази, те да је према том тумачењу општина правни слѣдник ФНРЈ, СФРЈ, СРБиХ, односно свих друштвенополитичких заједница које су прије много година уписане као титулари права својине на таквим непокретностима.

16. У вези с наводном повредом права на имовину, апеланткиња тврди да је усљед повреде права на правично суђење дошло и до повреде њеног права на имовину.

б) Одговори на апелацију

17. Кантонални суд указује да апеланткиња у апелацији понавља жалбене наводе. У вези с тим, истиче да остаје при образложењу одлуке тог суда и да сматра да је апелација неоснована.

18. Општински суд наводи да је у конкретном случају исправа на основу које је донесено оспорено рјешење и извршен упис права својине на предметним непокретностима нотарски обрађен уговор о развргнућу сувласничке заједнице, односно нотарски обрађена исправа која је апсолутно подобна за стицање стварног права. Такође, указује да, имајући у виду одредбу члана 6 Закона о грађевинском земљишту, Општински суд није био у обавези да тражи одобрење из члана 41 став 1 Закона о земљишним књигама, а такође имајући у виду да апеланткиња није титулар права својине на предметним непокретностима. Сходно томе, тврди да је оспорено рјешење у складу с одредбама члана 42 и члана 3 став 2 Закона о земљишним књигама. Имајући у виду наведено, Општински суд сматра да оспореним рјешењем тог суда нису повријеђена апеланткињина права из Устава Босне и Херцеговине и Европске конвенције на чију повреду апеланткиња указује у апелацији, те предлаже да се апелација одбије као неоснована.

19. Предлагач, између осталог, указује да је у конкретном случају правни основ за упис права својине над предметним непокретностима нотарски обрађена исправа, односно уговор закључен између предлагача и Општине Читлук. Према његовом мишљењу, првостепени суд је апсолутно правилно утврдио да се ради о исправи која је ваљан основ за стицање стварног права у складу с одредбама члана 3 Закона о земљишним књигама, као и да је она сачињена у прописаној форми у складу с одредбама члана 42 истог закона. Даље, наводи да с обзиром на неупитно постојање предметног уговора о развргнућу заједнице непокретности, евидентно је да је апеланткињин став, према којем наводно не постоји исправа подобна за упис, потпуно погрешан. Затим наводи да апеланткиња друго упориште за изнесене наводе о оправданости апелације црпи из погрешног тумачења и погрешне интерпретације одредби Закона о грађевинском земљишту. Предлагач указује да је неспорно да је апеланткиња правни сљедник ФНРЈ, те да је у том смислу власница земљишта над којим је ФНРЈ била уписана. Међутим, сматра да је одредбама члана 6 Закона о грађевинском земљишту општинама дато кључно овлашћење власника ствари, а то је овлашћење располагања, што значи да општина такво земљиште може без претходне сагласности пренијети на треће лице или оптеретити. Сходно томе, сматра да је јасно да је у конкретном случају Општина Читлук имала право и могућност да закључи уговор о развргнућу, као и да захтијева упис права својине над таквом непокретношћу, а да за ту радњу није морала да тражи сагласност ФНРЈ, односно апеланткиње. С обзиром на то да сматра да апеланткињини наводи нису ничим довели у питање правилност и законитост оспорених одлука и да апеланткиња није доказала кршење права из Устава Босне и Херцеговине и Европске конвенције, предлагач предлаже да се апелација одбије као неоснована.

20. Општина Читлук сматра да су редовни судови у конкретном случају дали јасне и правилне разлоге за своје одлуке. Даље, указује да је одредбом члана 2 Закона о грађевинском земљишту прописано шта се сматра грађевинским земљиштем, а да њено право да располаже, управља и користи грађевинско земљиште, односно да доноси просторне и урбанистичке планове произлази из члана 8 Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији БиХ. Наводи да су предметне парцеле земљиште обухваћено Одлуком о усвајању и Одлуком о спровођењу Просторног плана општине Читлук за период 2010-2020. год., а које су донесене прије ступања на снагу Закона о стварним правима. Даље, наводи да је чланом 372 Закона о стварним правима прописано да ће се поступци о стицању, заштити и престанку права својине и других стварних права започети на основу прописа који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона окончати према одредбама тих прописа. У вези с тим, указује да је у складу с одредбама Закона о грађевинском земљишту евидентно да је Општина Читлук законски титулар права управљања и права располагања, иако та права нису била евидентирана у земљишним књигама. Такође, наводи да се Закон о стварним правима почео примјењивати 6. марта 2014. године, а да прописи о грађевинском земљишту нису усклађени ни до данас, те да је Влада Федерације БиХ, на сједници одржаној 3. октобра 2019. године, утврдила Нацрт закона о грађевинском земљишту.

21. Општина Читлук даље наводи да су предметне парцеле, које су настале од парцела одузетих од прецизираног лица након Другог свјетског рата, у поступку конфискације изузете од привремене забране располагања државном имовином. Затим наводи да питање расподеле државне имовине између државе Босне и Херцеговине и свих других нивоа власти још није ријешено, што доводи до правне несигурности. Указује да у складу са чланом 365 Закона о стварним правима "пољопривредна и друга земљишта [...] не могу бити предмет преноса, отуђивања, замјенивања, као и другог облика располагања ако су прибављена у државну/друштвену својину: 12) Закона о конфискацији имовине и извршењу конфискације ("Службени лист ФНРЈ" број 40/45)." Такође, истиче да закон о реституцији имовине која је одузета законима наведеним у члану 365 Закона о стварним правима још није донесен. Поред тога, тврди да у вријеме подношења захтјева за укњижању

апеланткиња није била уписана у земљишну књигу на предметним парцелама ни као носилац права својине, нити неког другог стварног права које се преноси, мијења, ограничава или брише тако да сагласност није могла ни дати. Указује да у завршном извјештају - Попис државне имовине у БиХ извршен под покровитељством Канцеларије високог представника од децембра 2009. године стоји да ниједна јединица с државном имовином није установљена у 20 општина, а под фуснотом 42 наводи се као трећа по реду и Општина Читлук. Такође, тврди да у наведеном извјештају, између осталог, стоји: "Надаље, увидом у земљишне књиге и катастре указала се одређена имовина која је била уписана на прилично уопштен начин (као 'општенародна имовина', на примјер), без подробније назнаке титулара. У свим таквим случајевима, дотична имовина је обухваћена пописом само уколико су органи СФРЈ или СРБиХ били тачно уписани као титулар". На основу наведеног цитата Општина Читлук закључује да предметне парцеле нису под забраном располагања. Сходно свему наведеном, сматра да је апелација неоснована.

V - Релевантни прописи

22. Закон о земљишним књигама Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 58/02, 19/03 и 54/04; за потребе ове одлуке користи се текст прописа како је објављен у службеним гласилима јер није објављен на свим службеним језицима и писмима) у релевантном дијелу гласи:

Члан 2.

Одређивање појмова

[...]

(5) Укњижање је коначан упис права на некретностима, којим се безувјетно стичу, преносе, ограничавају или престају права на некретностима.

Члан 3.

Претпоставке за упис

(1) Поступак уписа у земљишну књигу покреће се подношењем захтјева за упис. Захтјев се односи на прописани текст уписа. Нормирани текстове доноси министар правде.

(2) Уз захтјев за упис треба приложити и доказну документацију на којој се захтјев темељи.

То могу бити:

- 1) исправа која је основ за стицање стварног права;
- 2) документ на основу којег се доказује стварно право;
- 3) овјерена копија судске одлуке која је основ за упис;
- 4) неки други документ којим се потврђује стварно право осигурано предбиљежбом;
- 5) документи наведени у члану 7. овог закона;
- 6) други документи потребни за упис одређени законом.

[...]

Члан 41.

Заинтересоване особе

(1) Упис у земљишну књигу је дозвољен само уз сагласност особе која је у вријеме подношења захтјева уписана у земљишну књигу као носилац права власништва или неког другог стварног права које се преноси, мијења, ограничава или брише.

(2) Одобрење, према ставу 1. овог члана, мора бити нотарски овјерено, осим ако се за уговор на основу којег се врши промјена права захтијева нотарска обрада.

(3) Одобрење, из става 1. овог члана, може бити замијењено судском одлуком или судским поравнањем.

[...]

Члан 42.

Провјера захтјева за упис

Код провјере захтјева за упис надлежни земљишнокњижни референт испитује:

- 1) да ли су поднесени потребни документи у прописаној форми,
- 2) да ли су документи (исправе) идентични са стањем у земљишној књизи,
- 3) да ли постоји одобрење из члана 41. став 1. овог закона.

Члан 43.

Одлучивање о упису

(1) Након провјере захтјева за упис, земљишнокњижни референт доноси рјешење да ли ће захтјев потпуно или дјелимично прихватити.

(2) Земљишнокњижни референт доноси рјешење о одбијању захтјева за упис ако:

- 1) се земљишнокњижно тијело не налази у земљишнокњижном подручју дотичног земљишнокњижног уреда;
- 2) особа није овлаштена да захтијева упис;
- 3) правни основ уписа није видљив из предочених докумената;
- 4) постоји нека друга сметња која спречава упис.

23. Одлука о ратификацији Споразума о питању сукцесије ("Службени гласник БиХ - Међународни уговори", бр. 10/01 и 8/09 - исправка) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Ратификује се Споразум о питањима сукцесије потписан у Бечу, 29. јуна 2001. године на енглеском језику, по добијеној сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине на основу Одлуке ПС БиХ број 56/01 од 24. октобра 2001. године.

Члан 2.

Текст Споразума гласи

[...]

Анекс А

Покретна и непокретна државна имовина

Члан 1.

(1) Да би се постигло праведно рјешење, покретна и непокретна државна имовина федерације конституисане као бивша СФРЈ (државна имовина) пренијеће се на државе наследнице у складу са одредбама следећих чланова овог анекса.

[...]

Члан 2.

(1) Непокретна државна имовина бивше СФРЈ која се налазила на територији бивше СФРЈ ће припасти државама наследницама на чијој се територији та имовина налази.

[...]

24. Закон о грађевинском земљишту Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 25/03, 67/05, 94/18 - ОУС и 95/19 - рјешење УСФБиХ). У конкретном случају примјењује се Закон о грађевинском земљишту Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 25/03 и 67/05) који је важио у вријеме доношења оспорених одлука, а који у релевантном дијелу гласи:

Члан 2.

Градским грађевинским земљиштем у смислу овог закона сматра се изграђено и неизграђено земљиште у градовима и насељима градског карактера, које је плановима за просторно уређење и урбанистичким плановима намијењено за изградњу објеката у складу са одредбама Закона о просторном уређењу ("Службене новине Федерације БиХ", број 52/02).

[...]

Члан 6.

Општина управља и располаже градским грађевинским земљиштем у државној својини на начин и под условима предвиђеним законом и прописима донесеним на основу закона.

Члан 15.

Одлуком о одређивању градског грађевинског земљишта не мијења се облик својине на земљишту које се одређује као градско грађевинско земљиште.

25. Закон о стварним правима ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 66/13 и 100/13) у релевантном дијелу гласи:

Члан 3.

Носиоци власништва и других стварних права

- (1) Свако физичко и правно лице може бити носилац права власништва и других стварних права.
- (2) Само је једна врста права власништва независно о носиоцу права власништва.

Члан 22.

Посебно о власништву лица јавног права

(1) Правна лица јавног права (општина, град, кантон, ентитет, држава, јавно предузеће, установе и др.) који су носиоци права власништва имају као власници у правним односима једнак положај као и други власници.

(2) Некретницама у власништву лица јавног права располаже, управља и користи их тијело које је за то надлежно на основу закона.

1. Сувласништво

Члан 25.

Појам

(1) Сувласништво постоји када два или више лица имају право власништва на истој ствари сваки према свом удјелу сразмјерно цјелини (идеални дио).

[...]

ц) Развргнуће сувласништва

Члан 37.

Потпуно или дјелимично развргнуће

(1) Сувласник има право захтијевати потпуно или дјелимично развргнуће сувласништва, ако је могуће и допуштено, а то право не застаријева.

[...]

(3) Сувласници споразумно одређују начин диобе у границама могућега и допуштенога (добровољно развргавање).

Члан 38.

Судско развргнуће

(1) У случају када сувласници не могу постићи споразум о начину развргнућа сувласништва о томе ће одлучити суд у ванпарничном поступку, на захтјев било којег сувласника (судско развргнуће).

[...]

Члан 42.

Туђа права

(1) Развргнуће не може бити на штету права трећих лица.

(2) Сва залогна права, служности и друга стварна права која су и прије развргнућа теретила неподијелену ствар могу се извршавати као и до диобе.

Дио пети

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Глава I

ПРЕЛАЗНЕ ОДРЕДБЕ

[...]

Члан 341.

Пресумпције

(1) Лице, које је у земљишним књигама уписано као носилац права управљања или кориштења или располагања некретним, односно права кориштења на неизграђеном грађевинском земљишту, сматра се власником некретнине, уколико се не докаже супротно а друштвено власништво није претворено у власништво другог лица.

[...]

26. Закон о ванпарничном поступку ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 2/98, 39/04 и 73/05; за потребе ове одлуке користи се текст прописа како је објављен у службеним гласилима јер није објављен на свим службеним језицима и писмима) у релевантном дијелу гласи:

4. Диоба ствари и некретнина у сувласништву

Члан 161.

У поступку диобе ствари и некретнина у сувласништву суд одлучује о диоби и начину диобе тих ствари и некретнина.

Члан 162.

Поступак диобе ствари и некретнина у сувласништву може приједлогом покренути сувласник, а приједлог мора обухватити све сувласнике.

[...]

Приједлог се подноси суду на чијем се подручју ствар или некретнина налази, а ако се ствари или некретнина у сувласништву налазе на подручју више судова, надлежан је сваки од тих судова.

Члан 163.

Ако суд, поступајући по приједлогу, утврди да је међу сувласницима спорно право на стварима које су предмет диобе или право на имовини, да је спорна величина дијела у стварима, односно имовини у сувласништву или да је спорно које ствари, односно права улазе у некретнину у сувласништву, прекинут ће поступак и упутити предлагача да у року од 15 дана покрене парницу.

Ако предлагач у року из става 1. овог члана не покрене парницу, сматрат ће се да је приједлог повучен.

Члан 165.

Ако сувласници или особе које по предмету диобе имају неко стварно право у току поступка постигну поравнање о увјетима и начину диобе, суд ће поравнање унијети у записник као судско поравнање.

Члан 166.

Ако особе из члана 165. овог закона не постигну поравнање о увјетима и начину диобе, суд ће их саслушати, провести потребне доказе, а кад је то нужно и вјештачење, па ће на темељу резултата целокупног поступка, сукладно одговарајућим прописима материјалног права, донијети рјешење о диоби ствари или некретнина у сувласништву, водећи рачуна да задовољи оправдане захтјеве и интересе сувласника и особа које по предмету диобе имају неко стварно право.

[...]

VI - Допустивост

27. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

28. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако је поднесена у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

29. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Рјешење Кантоналног суда број 07 0 Дн 013780 16 Гж од 21. новембра 2017. године против којег нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апеланткиња је примила 28. децембра 2017. године, а апелација је поднесена 21. фебруара 2018. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки формални разлог због којег апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

30. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине и члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

31. Апеланткиња тврди да јој је оспореним одлукама повријеђено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

32. С обзиром на то да је апеланткиња носилац јавне власти, Уставни суд подсјећа да она не ужива заштиту права загарантованих одредбама Европске конвенције и њених протокола који регулишу однос јавне власти и појединаца и пружају појединцима заштиту људских права и основних слобода у односу с јавном влашћу. Међутим, Уставни суд је у својој пракси указао да Европска конвенција пружа минимум заштите у погледу људских права и основних слобода, а Устав Босне и Херцеговине даје ширу заштиту, па је усвојио став да, према члану VI/36) Устава Босне и Херцеговине, свако ко је био странка у одређеном поступку и ко има пресуду било којег суда за коју сматра да су му њоме повријеђена права може да поднесе апелацију Уставном суду. У складу с тим, државни органи и јавна власт као учесници судских поступака уживају гаранције права на правичан поступак и права на имовину из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука број АП 39/03 од 27. фебруара 2004. године, објављена на www.ustavnisud.ba). Имајући у виду наведено, Уставни суд ће испитати апеланткињине наводе у односу на права из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине.

Право на правично суђење

33. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези с кривичним поступком.

34. Прије свега, Уставни суд запажа да апеланткиња оспорава одлуке редовних судова донесене у поступку поводом предлагачевог приједлога ради укњижења права својине у земљишној књизи, а на основу нотарски обрађеног уговора о развргнућу заједнице непокретности закљученог између Општине и предлагача којим је допуштена укњижба права својине на спорним непокретностима у корист Општине Читлук с дијелом 1/1, указујући да те непокретности представљају државну својину, те да сходно томе на истим

непокретностима, у складу с одредбама позитивних прописа, Општина Читлук није могла да укњижи своје право својине на начин на који је то учињено оспореним одлукама. Имајући у виду наведено, као и узимајући у обзир да је упис права својине одлучујући за њено уживање и располагање, Уставни суд сматра да апеланткиња у поступку у којем су донесене оспорене одлуке, а у којем је с циљем заштите својих права и интереса учествовала у дијелу који се односио на жалбени поступак, ужива гаранције права на правично суђење (види, *mutatis mutandis*, Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број АП 176/18 од 23. априла 2018. године, тачка 28 и Одлука о допустивости и меритуму број АП 2915/11 од 10. децембра 2013. године, тачка 24, доступне на интернет страници Уставног суда www.ustavnisud.ba).

35. Из апелационих навода произлази да апеланткиња у суштини сматра да су у конкретном случају оспорене одлуке којима је допуштена укњижба права својине с дијелом 1/1 на спорним непокретностима у корист Општине Читлук, а на основу конкретног нотарски обрађеног уговора о развргнућу заједнице непокретности и без постојања апеланткињиног одобрења за такав упис, резултат произвољно утврђеног чињеничног стања и произвољно примјене права. У вези с тим, Уставни суд, прије свега, указује на то да, према пракси Европског суда за људска права (у даљем тексту: Европски суд), коју Уставни суд слиједи приликом испитивања уставних права (види Одлука о допустивости и меритуму број АП 992/15 од 25. октобра 2017. године, тачка 35) и Уставног суда, задатак ових судова није преиспитивање закључака редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене материјалног права (види Европски суд, *Pronina* против Русије, одлука о допустивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Међутим, с друге стране, задатак Уставног суда јесте да, у оквиру своје апелационе надлежности, преиспита начин на који су утврђене чињенице, односно примјењени релевантни прописи у поступку пред редовним судовима у случају када одлука редовног суда не укључује или погрешно примјењује уставно право, кад је примјена позитивноправних прописа била очигледно произвољна, кад је релевантни закон сам по себи неуставан или када су повријеђена основна процесна права, као што су право на правичан поступак, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и у другим случајевима (види Уставни суд, Одлука број У 29/02 од 27. јуна 2003. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 31/03). Стога ће Уставни суд у конкретном случају, с обзиром на питања која апеланткиња проблематизује, испитати да ли је оспорена одлука заснована на произвољно утврђеном чињеничном стању и произвољној примјени релевантних прописа.

36. У вези с тим, Уставни суд, прије свега, указује да је одредбама Закона о земљишним књигама, између осталог, регулисан поступак уписа права својине и других права у земљишну књигу. У овом поступку, како то произлази из релевантних одредаби наведеног закона, након провјере захтјева за упис, доноси се рјешење о потпуном или дјелимичном прихватању захтјева или се доноси рјешење о одбијању захтјева, и то ако постоје разлози таксативно наведени у члану 43 став 2 тог закона.

37. У вези с тим, Уставни суд, прије свега, указује да је у конкретном случају неспорно да предметне непокретности (дакле укључујући и спорне непокретности на којима је оспореним одлукама допуштена укњижба права својине с дијелом 1/1 у корист Општине Читлук) представљају градско грађевинско земљиште у смислу одредби Закона о грађевинском земљишту и да се налазе на територији Босне и Херцеговине (у Међугорју). Такође, неспорно је да су те непокретности прије доношења оспорених одлука биле уписане у земљишним књигама као предлагачева својина (физичко лице) са 67/72 и ФНРЈ са 1/18 дијела. При томе, Уставни суд напомиње да је ФНРЈ скраћеница за Федеративну Народну Републику Југославију, а што је био назив Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: СФРЈ) прије доношења Устава СФРЈ из 1963. године. Даље, Уставни суд указује да је након распада СФРЈ Босна и Херцеговина, једна од бивших република СФРЈ, сходно принципу континуитета из члана I/1 Устава Босне и Херцеговине наставила своје правно постојање по међународном праву као држава с унутрашњом структуром модификованом тим уставом и с постојећим међународно признатим границама. Такође, Уставни суд напомиње да је након распада СФРЈ и окончања ратних сукоба на подручју Босне и Херцеговине 29. јуна 2001. године закључен Споразум о сукцесији између пет држава наследница бивше СФРЈ, који је Предсједништво Босне и Херцеговине одлуком ратификовало 28. новембра 2001. године и који је објављен у "Службеном гласнику БиХ - Међународни уговори", број 22/01. Сходно члану 2 Анекса А уз наведени споразум, непокретна државна имовина бивше СФРЈ која се налазила на територији бивше СФРЈ ће припасти државама наследницама на чијој се територији та имовина налази, дакле у конкретном случају је припала Босни и Херцеговини јер се налази на њеној територији. Доводећи у везу наведену одредбу члана 2 Анекса А уз Споразум о сукцесији

с напријед наведеним, несумњиво произлази да је апеланткиња након закључења и ратификације тог споразума постала правни слѣдник бивше СФРЈ (ФНРЈ) као сувласника на предметним непокретностима. Уставни суд указује да у прилог томе говори и чињеница да се предлагач с циљем омогућавања развргнућа сувласничке заједнице на предметним непокретностима управо обратио (државној) Комисији за државну имовину која је Одлуком број 09-50-4-13/16 од 25. маја 2016. године предметне непокретности изузела од привремене забране располагања државном имовином, али под експлицитним условом да се располагање тим непокретностима врши искључиво на начин и по поступку прописаном важећим прописима свих нивоа власти у Босни и Херцеговини којима је обухваћена материја прометовања непокретностима.

38. Уставни суд запажа да из оспорених одлука произлази да је правни основ за дозволу укњиже права својине у конкретном случају био нотарски обрађен уговор о развргнућу заједнице непокретности закључен између предлагача и Општине Читлук. У вези с тим, неопходно је првенствено указати да Уставни суд сматра да није спорно право сувласника предметних непокретности на развргнуће сувласничке заједнице, било путем споразума било путем судског развргнућа у ванпарничном поступку, на начин и под условима прописаним законом. Такође, Уставни суд указује да није спорно нити право Општине да управља и располаже грађевинским земљиштем, али на начин и под условима предвиђеним законом. Оно што је за Уставни суд спорно јесте да ли је, имајући у виду наведено, те имајући у виду чињенице предмета на начин на који су оне презентоване у претходном дијелу ове одлуке, дошло до произвољне примјене релевантних прописа када је на основу уговора о развргнућу заједнице непокретности закљученог између Општине Читлук и предлагача допуштена укњижа права својине на спорним непокретностима на којим је у земљишној књизи било уписано предлагачево право с дијелом 67/72 и ФНРЈ с дијелом 1/18.

39. У вези с тим, Уставни суд запажа да је одредбом члана 6 Закона о грађевинском земљишту, на коју су се позвали редовни судови у образложењима оспорених одлука приликом доношења закључка да је Општина Читлук овлашћена да закључи уговор о развргнућу спорних непокретности, прописано: "Општина управља и располаже градским грађевинским земљиштем у државној својини на начин и под условима предвиђеним законом и прописима донесеним на основу закона." Међутим, Уставни суд запажа да је поступање Општине детерминисано релевантним одредбама закона, а да из наведених законских одредби, осталих одредби прописа на које су се позвали редовни судови у образложењима оспорених одлука, као ни из било које друге одредбе Закона о грађевинском земљишту (па ни одредби чл. 44-55 Закона о грађевинском земљишту којима је регулисано питање управљања и располагања градским грађевинским земљиштем), не произлази овлашћење Општине да на основу уговора о развргнућу сувласничке заједнице упише право својине на градском грађевинском земљишту у државној својини у корист Општине.

40. Доводећи у везу све наведено с образложењима оспорених одлука, а нарочито имајући у виду чињеницу да је апеланткиња након закључења и ратификације Споразума о сукцесији постала правни слѣдник бивше СФРЈ (ФНРЈ) као сувласника на предметним непокретностима, Уставни суд сматра да је Кантонални суд произвољном примјеном наведених одредби Закона о грађевинском земљишту и Закона о стварним правима, те не узимајући у обзир одредбе члана 2 Анекса А уз Споразум о сукцесији произвољно закључио да апеланткиња ничим није доказала да полаже било какво право на предметне непокретности, а да је Општина Читлук "власник" у конкретном случају и да је имала ваљан правни основ да закључи уговор о развргнућу спорних непокретности. Наиме, из наведених одредби тих прописа произлази управо супротно, односно да Општина Читлук није власник предметних непокретности, већ да је само овлашћена за управљање и располагање тим непокретностима, али на начин и под условима предвиђеним законом и прописима донесеним на основу закона. Међутим, из тих наведених одредби прописа, како је то већ закључено, не произлази овлашћење Општине да на основу уговора о развргнућу сувласничке заједнице упише право својине на градском грађевинском земљишту у државној својини у своју корист. У вези с тим, Уставни суд сматра да је произвољно и образложење Кантоналног суда да у конкретном случају није била потребна апеланткињина сагласност у смислу члана 41 Закона о земљишним књигама јер су предметне непокретности Одлуком Комисије број 09-50-4-13/16 од 25. маја 2016. године изузете од привремене забране располагања државном имовином. Наиме, Уставни суд запажа да је та одлука донесена на предлагачев приједлог с циљем развргнућа сувласничке заједнице (с апеланткињом), а не с циљем укњиже права својине на спорним непокретностима у корист Општине Читлук, при томе под експлицитним условом, како је то јасно и наведено у ставу II одлуке коју је донијела Комисија, да ће се располагање тим непо-

кретностима "вршити искључиво на начин и по поступку прописаном важећим прописима свих нивоа власти у Босни и Херцеговини којима је обухваћена материја прометовања непокретности" а што, како произлази из наведеног, у конкретном случају није учињено. Наиме, Општина Читлук, како је напријед закључено у смислу релевантних прописа, није имала овлашћење да се на основу предметног уговора о развргнућу сувласничке заједнице укњижи као власник спорних непокретности. Имајући у виду све наведено, Уставни суд сматра да је Кантонални суд произвољно закључио да је наведени уговор закључен између Општине Читлук и предлагача могао да послужи као основ за укњижу права својине у корист Општине Читлук у конкретном случају у смислу тачке 1 став 2 члана 3 Закона о земљишним књигама и да су у конкретном случају испуњени сви услови из члана 42 Закона о земљишним књигама, а да су неосновани апеланткињини жалбени наводи да је за ваљаност тог уписа потребна апеланткињина сагласност у смислу члана 41 Закона о земљишним књигама. Ово нарочито имајући у виду да из одредбе члана 42 Закона о земљишним књигама произлази да је земљишнокњижни референт код провере захтјева за упис, између осталог, требало да цијени и да ли су документи (исправе) идентични са стањем у земљишној књизи, што је у околностима конкретного случаја заправо занемарено због произвољног закључка редовних судова о овлашћењу општине које произлази из одредби Закона о грађевинском земљишту.

41. Сходно наведеном, Уставни суд закључује да се оспорене одлуке заснивају на произвољној примјени материјалног права, односно примјени одредби тачке 1 став 2 члана 3 и чл. 41, 42 и 43 Закона о земљишним књигама, у вези с одредбама Закона о грађевинском земљишту, Закона о стварним правима и Анекса А уз Споразум о сукцесији, што је у околностима конкретного случаја арбитрарних одлука којима је прекршено апеланткињино право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине.

42. Због тога, Уставни суд сматра да је потребно укинути оспорено рјешење Кантоналног суда и предмет вратити том суду на поновни поступак у којем ће тај суд донијети нову одлуку, водећи рачуна о ставу Уставног суда исказаном у овој одлуци.

Право на имовину

43. С обзиром на закључак о повреди права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд сматра да нема потребе да посебно разматра и апеланткињине наводе о повреди права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине.

VIII - Закључак

44. Уставни суд је закључио да постоји кршење уставног права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине када је у оспореној одлуци произвољном примјеном наведених одредби Закона о грађевинском земљишту, Закона о стварним правима и Анекса А уз Споразум о сукцесији закључено да је уговор о развргнућу заједнице непокретности закључен између Општине Читлук и предлагача могао да послужи као основ за укњижу права својине Општине на спорним непокретностима у државној својини у смислу тачке 1 став 2 члана 3 Закона о земљишним књигама и да су у конкретном случају испуњени сви услови из члана 42 Закона о земљишним књигама, а да су неосновани апеланткињини жалбени наводи да је за ваљаност уписа потребна апеланткињина сагласност у смислу члана 41 Закона о земљишним књигама.

45. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правиле Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

46. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Златко М. Кнежевић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 209/20**, рјешавајући апелацију **Б. В.**, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 став (3) тачка х), члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правиле Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 94/14), у саставу:

- Златко М. Кнежевић, предсједник,
- Маго Тадић, потпредсједник,
- Мирсад Ђеман, потпредсједник,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симовић, судија,
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 6. маја 2020. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Б. В. поднесена против Рјешења апелационог вијећа Суда Босне и Херцеговине број С1 3 Иж 034471 20 Иж од 6. јануара 2020. године у односу на чл. I/2, II/1 и II/2 Устава Босне и Херцеговине и члан 25 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

Одбацује се као недопуштена апелација Б. В. поднесена против Рјешења апелационог вијећа Суда Босне и Херцеговине број С1 3 Иж 034471 20 Иж од 6. јануара 2020. године у односу на позивање на одредбе Универзалне декларације о људским правима због тога што је *ratione materiae* инкомпатибилна с Уставом Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Апелант Б. В. (у даљем тексту: апелант) из Модриче поднио је 13. јануара 2020. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Рјешења апелационог вијећа Суда Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Суд БиХ) број С1 3 Иж 034471 20 Иж од 6. јануара 2020. године. Апелант је 18. јануара 2020. године поднео допунио апелацију.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Суда БиХ и Централне изборне комисије Босне и Херцеговине (у даљем тексту: ЦИК) затражено је 25. фебруара 2020. године да доставе одговор на апелацију.

3. Суд БиХ и ЦИК су одговор на апелацију доставили 9. односно 19. марта 2020. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произлазе из апелационих навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

5. Одлуком ЦИК-а број 06-1-07-3-788-2/19 од 19. децембра 2019. године одбачен је као недопуштен апелантов захтјев којим је тражио повлачење кандидатуре с листе кандидата политичког субјекта Савеза независних социјалдемократа (у даљем тексту: СНСД).

6. Апелант је у захтјеву тражио да ЦИК, у складу са чланом 4.20 Изборног закона Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Изборни закон), на основу његове овјерене изјаве, донесе акт којим би констатовао повлачење његове кандидатуре с листе кандидата политичког субјекта СНСД-а за Народну скупштину Републике Српске - изборна јединица 4.

7. Даље, ЦИК је у поступку утврђивања чињеничног стања утврдио да је апелант кандидат који се налази на 4. мјесту овјерене кандидатске листе кандидата политичког субјекта СНСД-а за Народну скупштину РС, која је овјерена коначном и извршном одлуком ЦИК-а број 06-1-07-3-3-109/18 од 19. јула 2018. године. Приликом одлучења ЦИК се позвао на одредбе члана 4.21 ст. (3) и (4) Изборног закона, које је цитирао, а које не омогућавају да се таквом захтјеву удовољи, па је на основу чињенице да су наведене законске норме обавезне, а из којих произлази недопуштено захтјева, одлучено као у диспозитиву одлуке.

8. Одлучујући о апелантовој жалби против одлуке ЦИК-а, Суд БиХ је одбио жалбу Рјешењем број С1 3 Иж 034471 20 Иж од 6. јануара 2020. године. Суд БиХ је у рјешењу најприје подсетио да апелант жалбом указује да је одлука ЦИК-а неправилна јер сматра да се ради о његовом слободном праву које не може да шкоди трећим лицима нити јавном интересу и да је ЦИК произвољно протумачио одредбе члана 4.21 став (3) Изборног закона.

9. Суд БиХ је након разматрања жалбених приговора у свјетлу оспорене одлуке и релевантних одредаба Изборног закона у цијелости подржао став ЦИК-а о недопуштености захтјева јер законске одредбе Изборног закона не прописују могућност да се захтјеву удовољи, и то у периоду од овјере кандидатских листи па до истека мандата.

10. Према оцјени Суда БиХ, таква забрана је прописана због правне сигурности, при чему би тумачење одредаба Изборног закона на начин како то апелант чини довело до анулирања смисла, циља и карактера пуне страначке листе, те би угрозило интересе политичких субјеката који су на листама и кандидата јер би се онемогућило континуирано попуњавање представничких тијела ако због разлога предвиђених Изборним законом некоме престане мандат, а у којем случају се мандат додјељује наредном кандидату с листе тог политичког субјекта, у складу са чланом 9.10 Изборног

закона. Према мишљењу Суда БиХ, уколико таква забрана не би постојала било би потребно спроводити пријевремене, парцијалне изборе, за што не постоје законски услови. Потом се Суд БиХ позвао на одредбу члана 4.24 став (2) Изборног закона, коју је цитирао, те је даље указао да свака кандидатска листа за компензационе мандате укључује мандате мушког и женског пола који су равноправно заступљени, при чему равноправна заступљеност полова постоји у случају када је један о полова заступљен с најмање 40% од укупног броја кандидата на листи. Суд БиХ је подсетио и на који начин се распоређују кандидати мање заступљеног пола на кандидатској листи за компензационе мандате. Према оцјени Суда БиХ, уколико би се допустило повлачење кандидатуре била би угрожена и равноправна заступљеност кандидата мушког и женског пола, што би било супротно одредбама Изборног закона које су претходно поменуте.

11. Суд БиХ је, имајући у виду чињеничне околности конкретног случаја, закључио да је оспорена одлука ЦИК-а донесена правилном примјеном члана 4.21 став (3) Изборног закона због тога што се ради о јасној одредби која не оставља простор за било какву дилему у погледу њеног правилног тумачења. Имајући у виду да је захтјев за повлачење кандидатуре поднесен након овјере кандидатских листи, према оцјени Суда БиХ, жалба не може бити удовољена, а жалбени наводи којим апелант указује да се одредбе Изборног закона требају тумачити на другачији начин нису од утицаја за другачије одлучење у конкретном предмету. Сходно свему наведеном, Суд БиХ је жалбу одбио примјеном члана 81 став (1) Закона о управним споровима БиХ (у даљем тексту: ЗУС).

IV - Апелација

a) Наводи из апелације

12. Апелант сматра да оспорена одлука Суда БиХ крши одредбе Устава Босне и Херцеговине, и то члан I/2, те чл. II/1 и II/2. У исцрпним наводима апелације апелант заправо кршење наведених одредаба Устава Босне и Херцеговине доводи у везу с произвољном примјеном и тумачењем Изборног закона и у вези с тим произвољним образложењем Суда БиХ. Кршење члана II/1 Устава Босне и Херцеговине апелант доводи у везу с произвољним образложењем Суда БиХ јер је тај суд приликом одлучења узео у обзир чињенице које нису одлучујуће за рјешавање конкретног предмета, те у том смислу апелант сматра неоснованим образложење Суда БиХ да би повлачење кандидатуре довело до нарушавања полне заступљености кандидата, да би се онемогућило континуирано попуњавање представничких тијела, те да би била угрожена кандидатска листа за компензационе мандате. Апеланту је посебно проблематичан став Суда БиХ да забрана повлачења кандидатуре постоји због правне сигурности, а да при томе није образложено у чему би се састојало њено кршење. Према апелантовој оцјени, заједничка карактеристика навода Суда БиХ из образложења јесте да су они потпуно паушални и да немају никакве везе с правом појединачног кандидата да након овјере изборних резултата одступи с кандидатске листе, односно да повуче своју кандидатуру. Апелант, такође, тврди да образложење Суда БиХ има циљ да скрене пажњу са суштинске анализе члана 4.21 став (3) Изборног закона којим заправо није прописана забрана повлачења кандидатуре у периоду након овјере изборних резултата. При томе апелант указује на одредбу члана 4.20 Изборног закона која омогућава повлачење кандидатуре у периоду након овјере изборних резултата, али су и ЦИК и Суд БиХ наведену одредбу занемарили. Апелант се на стр. 5-7 образложења апелације исцрпно осврће на дијелове образложења Суда БиХ које сматра произвољним указујући на одредбе Изборног закона на којима заснива свој став у настојању да оповргне образложење Суда БиХ, позивајући се на одредбе чл. 9.10, 14.3 и 9.7а Изборног закона. Апелант указује и на произвољну примјену члана 4.21 став (3), коју је Суд БиХ произвољно протумачио и није је довео у везу са чланом 1.1а став (1) тачка 4 Изборног закона, те у вези с тим закључује да постоје бројни разлози практичне природе који указују да забрана кандидату да повуче кандидатуру на изборима важи само у изборном циклусу који тече од момента овјере кандидатске листе и траје до овјере изборних резултата. Према апелантовој оцјени, свако друго тумачење да се забрана односи и на период након овјере изборних резултата не би имало своје упориште у Изборном закону, при чему таква забрана не би имала разумну сврху у периоду након овјере изборних резултата јер је тиме завршен изборни процес, при чему апелант тврди да одредба члана 4.21 став (3) Изборног закона не даје правни основ за одбијање захтјева након овјере изборних резултата.

13. Кршење права из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине апелант доводи у везу са чланом 25 Међународног пакта о грађанским и политичким правима (у даљем тексту: Међународни пакт) према коме сваки грађанин без неоснованих ограничења има право и могућност да бира и да буде биран. Апелант у том смислу скреће пажњу да се у конкретном случају ради о праву да неко буде биран, односно да буде кандидат, и то му нико не може неосновано ограничити у смислу кандидовања, али да му нико не може ускратити

ни право да повуче своју кандидатуру. Апелант сматра да се та одредба Међународног пакта не може буквално тумачити у смислу као обавеза, већ само као право и могућност да се сваки грађанин који испуњава услове може по својој слободној вољи кандидовати на изборима, али исто тако да по својој слободној вољи може и повући своју кандидатуру. Апелант сматра да је примјена и тумачење одредаба члана 4.21 став (3) Изборног закона на начин како је то учинио Суд БиХ независна у правном поретку са становишта уставности и законитости јер је супротна одредбама члана II/1 Устава Босне и Херцеговине.

14. Кршење члана II/2 Устава Босне и Херцеговине апелант доводи у везу са чланом 25 Међународног пакта и чланом 29 Универзалне декларације о људским правима (у даљем тексту: Универзална декларација), те у том смислу указује да је рјешење Суда БиХ засновано на кршењу члана 29 став 2 Универзалне декларације. Апелант указује да се правилним тумачењем цитиране одредбе поставља питање да ли је ограничење права на повлачење кандидатуре оправдано и да ли су разлози за такво ограничење оправдани. У вези с тим, поставља се питање да ли је неопходно забранити повлачење кандидатуре ако такав захтјев долази у периоду након овјере изборних резултата да би се обезбиједило потребно признање и поштовање права и слобода других, при чему апелант зна и одговор на то питање, а он гласи да не постоје никакви оправдани разлози. Апелант сматра да образложење Суда БиХ којим је одбијена жалба против одлуке ЦИК-а крши члан 29 став 2 Универзалне декларације јер не постоји никакво разумно оправдање, нити разуман јавни интерес којим би се ограничило право на повлачење кандидатуре након овјере изборних резултата. Апелант сматра да се у конкретном случају ради правилне примјене материјалног права приликом одлучења морају комбиновати одредбе члана 4.21 став (3) са одредбама члана 4.20 Изборног закона.

15. У допуни апелације апелант доводи у питање законитост одлуке ЦИК-а у вези са Законом о управном поступку БиХ (у даљем тексту: ЗУП), указујући да је ЦИК правилном примјеном одредаба ЗУП-а (чл. 1, 3, 4, 16, 122, 203 и 250), које је цитирао, и Изборног закона морао и требао донијети другачију одлуку, односно удовољити апелантовом оправданом захтјеву. Апелант сматра да образложење да се одлука о овјери кандидатске листе не може мијењати на захтјев кандидата јер је постала коначна и извршена није тачно са становишта правилне примјене материјалног права на утврђено чињенично стање. То, према апелантовој оцјени, указује да је одлука Суда БиХ супротна одредбама ЗУП-а на које је апелант указао и Изборног закона, што представља повреду члана I/2 Устава Босне и Херцеговине.

б) Одговор на апелацију

16. ЦИК и Суд БиХ су у одговору на апелацију истакли да су апелациони приговори неосновани, уз приједлог да се апелација одбије као неоснована јер оспореним одлукама нису повријеђена уставна права на која се апелант неосновано позвао у апелацији. ЦИК је уз одговор доставио и релевантну документацију која се односи на поступак овјере листе кандидата СНСД-а из јула 2018. године.

V - Релевантни прописи

17. Изборни закон Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 48/11 - одлука УСБиХ, 63/11 - одлука УСБиХ, 15/12 - рјешење УСБиХ, 11/13 - рјешење УСБиХ, 18/13, 7/14 и 31/16). За потребе ове одлуке користи се неслужбени пречишћени текст сачињен у Уставном суду БиХ који гласи:

ПОГЛАВЉЕ 1 - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.1

Овим законом уређује се избор чланова и делегата Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и чланова Председништва Босне и Херцеговине, те утврђују принципи који важе за изборе на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини.

Члан 1.1а став (1) тач. 1), 4), 7), 12) и 13)

Поједини изрази кориштени у овом закону значе:

1) "Политички субјект" подразумијева политичку партију, независног кандидата, коалицију или листу независних кандидата, овјерену за учествовање на изборима у складу с овим законом.

4) "Изборни циклус" подразумијева мандатни период који се односи на одређени ниво власти.

7) "Компензацијски мандати" подразумијевају мандате који се расподјељују на листе политичких партија или коалиција према броју добијених важећих гласова и служе да компензују недовољну пропорционалност на нивоу ентитета, а која настаје сабирањем резултата за поједине вишечлане изборне јединице у ентитету."

12) "Изборни период" подразумијева период од дана расписивања избора до дана потврђивања резултата избора.

13) "Изборна година" је период који се поклапа с календарском годином у којој је предвиђено одржавање избора.

Члан 1.10 став (1) тач. од 1. до 5.

(1) Изабраном члану органа власти на свим нивоима престаје мандат прије истека времена на које је изабран:

1. даном подношења оставке;
2. ако је опозван у складу са законом;
3. даном смрти;
4. даном правоснажности судске пресуде којом је осуђен на казну затвора у трајању од шест мјесеци или дуже;
5. даном правоснажности судске одлуке којом је лишен пословне способности (проглашен ментално неспособним);

ПОГЛАВЉЕ 4. ОВЈЕРА И КАНДИДОВАЊЕ ЗА ИЗБОРЕ

Члан 4.1

Да би учествовали на изборима, политичке партије, независни кандидати, коалиције и листе независних кандидата овјеравају се код Централне изборне комисије БиХ.

Члан 4.19

(1) Овјерена политичка партија или коалиција подноси посебну кандидатску листу за сваку изборну јединицу.

(2) Број кандидата на кандидатској листи може бити већи за 5 кандидата од броја мандата који се додјељују.

(3) Свака кандидатска листа укључује кандидате мушког и женског пола, који су равноправно заступљени. Равноправна заступљеност полова постоји у случају када је један од полова заступљен с најмање 40% од укупног броја кандидата на листи. Кандидати пола који је мање заступљен распоређују се на кандидатској листи на слиједећи начин: најмање један кандидат мање заступљеног пола међу прва два кандидата, два кандидата мање заступљеног пола међу првих пет кандидата и три кандидата мање заступљеног пола међу првих осам кандидата, итд.

(4) Кандидатска листа садржи име и презиме сваког кандидата на листи, јединствени матични број, адресу пребивалишта, изјашњење о припадности конститутивном народу или групи осталих, потпис предједника политичке партије, односно потпис овлаштеносца коалиције за заступање пред Централном изборном комисијом БиХ. Уз приједлог листе доставља се изјашњење сваког од кандидата на листи о прихватању кандидатуре и изјава да нема сметњи из члана 1.8 став (1) и 1.10 став (1) тачка 5. овог Закона. Изјашњење и изјаве морају бити овјерене на начин прописан законом или код надлежне општинске изборне комисије.

(5) Изјашњење о припадности конститутивном народу или групи осталих из става (4) овог члана користиће се као основ за остваривање права на изабрану односно именовану функцију за коју је услов изјашњење о припадности конститутивном народу или групи осталих у изборном циклусу за који је кандидатска листа поднесена.

(6) Кандидат има право да се не изјасни о својој припадности конститутивном народу или групи осталих на кандидатској листи, али неизјашњавање ће се сматрати као одустајање од права на изабрану, односно именовану функцију за коју је услов изјашњење о припадности конститутивном народу или групи осталих.

(7) Ако се на кандидатским листама налази већи број кандидата од броја прописаног ставом (2) овог члана или кандидатска листа не испуњава услове из става (3) овог члана, Централна изборна комисија БиХ овјериће кандидатску листу до броја на листи који испуњава услове прописане овим законом.

Члан 4.20

Име кандидата на листи политичке партије, коалиције или на листи независних кандидата не може се повући након што кандидатску листу овјери Централна изборна комисија БиХ. Ако је кандидат лишен пословне способности, или одбије мандат након овјере изборних резултата од Централне изборне комисије БиХ, име тог кандидата брише се са кандидатске листе и мандат се додјељује у складу са чланом 9.10 овог Закона, осим за кандидатске листе за кантоне и општине, када се мандат додјељује у складу са чланом 13.5 овог Закона. Кандидат или његов законски заступник, у случају када је кандидат неспособан, мора Централној изборној комисији БиХ поднијети изјаву о одбијању мандата у писаној форми. Кандидат не може повући своју кандидатуру прије овјере изборних резултата.

Члан 4.21

(1) Кандидатске листе политичких партија, листе независних кандидата и коалиција морају се поднијети Централној изборној комисији БиХ најкасније 90 дана прије дана избора.

(2) Централна изборна комисија БиХ прегледа кандидатску листу и овјерава или одбија кандидате на листи најкасније 25 дана након што јој је кандидатска листа поднесена. Централна изборна комисија БиХ обавјештава политичку партију, коалицију или листу независних кандидата о кандидатима који су одбијени. Политичка партија, коалиција или листа независних кандидата дужна је у року од пет дана од дана пријема обавјештења отклонити неправилности на кандидатској листи, замјењивањем кандидата или обезбјеђењем додатне документације, ако Централна изборна комисија БиХ упути такав захтев.

(3) Након овјере кандидатских листи, све до истека мандата органа, политичка партија, коалиција или листа независних кандидата не могу мијењати кандидатску листу, нити кандидат може повући кандидатуру.

(4) Након овјере кандидатских листи, па до почетка штампања гласачких листића, политичка партија, коалиција и листа независних кандидата има право да замјени кандидата на листи само у случају смрти кандидата, или ако су у том времену наступили разлози из члана 1.10 став (1) тачка 5. овог закона.

Члан 4.22

(1) Централна изборна комисија БиХ води евиденцију о пријавама за овјеру учествовања на изборима.

(2) Све измене података које се воде у евиденцији о пријавама за овјеру учествовања на изборима, политичка партија, коалиција, независни кандидат и листа независних кандидата дужни су, у року од десет дана од дана измене, доставити Централној изборној комисији БиХ.

Члан 4.23

(1) Након овјеравања поднесених кандидатских листи, Централна изборна комисија БиХ објављује кандидатску листу са називима овјерених политичких партија, коалиција, независних кандидата и листи независних кандидата, за сваке изборе, према редоследу који се добије жријебањем, у складу са чланом 5.15 овог Закона. Кандидатске листе објављују се у службеним гласилима најкасније 45 дана прије дана избора. Кандидатске листе се такођер излажу на бирачким мјестима и објављују у средствима јавног информисања.

(2) Централна изборна комисија БиХ уклониће с кандидатске листе кандидата из члана 4.21 став (4) овог Закона и наложити политичкој партији, коалицији или листи независних кандидата да у року од 48 сати изврши замјену кандидата на кандидатској листи и такав кандидат подлијеже провјерама у складу с одредбама овог закона.

(3) Ако политичка партија, коалиција и листа независних кандидата не изврши замјену кандидата у року из става (2) овог члана, кандидатска листа без имена кандидата из члана 4.21 став (4) овог закона сматраће се потпуном и овјереном.

Члан 4.24

(1) Свака политичка партија или коалиција, која је овјерена да предложи кандидате за Представнички дом Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине или за Народну скупштину Републике Српске подноси Централној изборној комисији БиХ кандидатску листу за компензацијске мандате. Та листа доставља се за сваки од наведених органа за који је политичка партија или коалиција овјерена, у року од пет дана од дана овјере листи кандидата у складу с чланом 4.21 овог закона.

(2) Кандидатска листа за компензацијске мандате садржи само имена кандидата који се већ налазе на редовним кандидатским листама које је поднијела политичка партија или коалиција за једну или више вишечланих изборних јединица. Кандидати који се налазе на кандидатској листи за компензацијске мандате могу бити са листе било које вишечлане изборне јединице једног ентитета и за исти изборни ниво. Свака кандидатска листа за компензационе мандате укључује кандидате мушког и женског пола који су равноправно заступљени. Равноправна заступљеност полова постоји у случају када је један од полова заступљен с најмање 40% од укупног броја кандидата на листи. Кандидати мање заступљеног пола распоређују се на кандидатској листи за компензационе мандате на следећи начин: најмање један кандидат мање заступљеног пола међу прва два кандидата, два кандидата мање заступљеног пола међу првих пет кандидата, три кандидата мање заступљеног пола међу првих осам кандидата итд.

(3) Кандидатска листа за компензацијске мандате може садржати максимално онолико имена кандидата колико је политичкој партији или коалицији већ овјерено на свим редовним кандидатским листама за све вишечлане изборне јединице једног ентитета и за исти изборни ниво.

(4) Кандидатска листа за компензацијске мандате неће се штампати на гласачком листићу и користи се само у сврху додје-

ле компензацијских мандата на основу чланова 9.7, 10.6 и 11.6 овог Закона. Листе објављује у "Службеном гласнику БиХ" и средствима јавног информисања Централна изборна комисија БиХ.

Члан 4.25

(1) У смислу овог Поглавља, сваки документ или писмено које политичка партија, коалиција, независни кандидат или листа независних кандидата поднесе Централној изборној комисији БиХ сматраће се важећим само ако су га потписала лица која су у пријави за овјеру за учествовање на изборима наведена као лица овлаштена за заступање и чији је потпис депонован код Централне изборне комисије БиХ.

(2) У смислу овог Поглавља, Централна изборна комисија БиХ ће све односе са политичком партијом, коалицијом, независним кандидатом и листом независних кандидата обављати искључиво преко сједишта политичке партије, коалиције, независног кандидата или листе независних кандидата или преко лица овлашћеног за заступање пред Централном изборном комисијом БиХ.

Члан 9.10

(1) Ако мандат кандидата политичке партије или коалиције престане у складу с одредбама члана 1.10 овог Закона, мандат се додјељује следећем кандидату са листе исте изборне јединице у складу с чланом 9.8. став (2) овог Закона. Упражњено мјесто компензацијског мандата попуњава се са листе компензацијских мандата те политичке партије.

(2) Ако нема кандидата на листи исте изборне јединице, мандат се додјељује листи исте политичке партије или коалиције у другој изборној јединици у складу са чланом 9.8 став (3) овог Закона. Ако нема преосталих кандидата на било којој листи за политичку партију или коалицију, мандат остаје упражњен до следећих редовно расписаних избора.

Члан 14.3

(1) Ако је неки изабрани орган распуштен односно ако му престане мандат у складу са уставом и законом, Централна изборна комисија БиХ доноси одлуку о расписивању пријевремених избора којом се утврђује тачан датум одржавања избора.

(2) Пријевремени избори биће одржани у року од 90 дана од дана распуштања изабраног органа, односно престанка мандата у складу са уставом и законом.

(3) Од дана расписивања пријевремених избора до дана одржавања избора не може протећи мање од 30 нити више од 90 дана.

(4) Мандат чланова органа изабраних на пријевременим изборима траје до истека текућег мандата органа изабраних на редовним изборима.

(5) Централна изборна комисија БиХ спроводи пријевремене изборе на начин и према поступку утврђеном овим Законом за спровођење редовних избора.

(6) Централна изборна комисија БиХ утврђује рокове који су потребни за одржавање избора у складу са овим поглављем.

VI - Допустивост

18. У складу са чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

19. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, испуњени сви дјеловни правни лијекови могући према закону и ако је поднесена у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјеловном правном лијеку који је користио.

а) У односу на наводе о повреди Универзалне декларације

20. Приликом испитивања допустивости дијела апелације који се односи на наводе о повреди одредаба Универзалне декларације у вези са чланом II/2 Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд је пошао од одредаба члана 18 став (3) тачка х) Правила Уставног суда.

Члан 18 став (3) тачка х) Правила Уставног суда гласи:

Апелација није допуштена ако постоји неки од следећих случајева:

х) апелација је *ratione materiae* инкомпатибилна с Уставом;

21. У вези с апелантовим позивањем на кршење члана 29 став (2) Универзалне декларације у односу на члан II/2 Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд истиче да поменута декларација није наведена у Уставу Босне и Херцеговине и у Анексу I Устава Босне и Херцеговине као додатни споразум о људским правима који ће се примјењивати у Босни и Херцеговини. Будући да права предвиђена Универзалном декларацијом нису загарантована Уставом Босне

и Херцеговине, нити Европском конвенцијом која се према члану II/2 Устава Босне и Херцеговине директно примјењује у Босни и Херцеговини, нити додатним споразумима о људским правима из Анекса I Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд закључује да је апелација у овом дијелу *ratione materiae* недопуштена у складу са чланом 18 став (3) тачка х) Правила Уставног суда.

22. Из наведеног произлази да члан 29 став (2) Универзалне декларације није примјењив у конкретном случају, из чега сlijеди да су наводи апелације у вези с повредом права из Универзалне декларације *ratione materiae* инкомпатибилни с Уставом Босне и Херцеговине.

б) У односу на остале наводе о повреди права

23. Уставни суд запажа да се апелант позива и на кршење права из чл. I/2, II/1 и II/2 Устава Босне и Херцеговине и члана 25 Међународног пакта у вези са чл. I/2 и II/2 Устава Босне и Херцеговине.

24. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је рјешење Суда Босне и Херцеговине против којег нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорено рјешење апелант је примио 13. јануара 2020. године, а апелант је истог дана, дакле 13. јануара 2020. године поднио апелацију Уставном суду, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација у том дијелу испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки други формални разлог због којег апелација није допустива, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

25. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине и члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

26. Апелант оспорава одлуку Суда БиХ тврдећи да су том одлуком повријеђена његова права из чл. I/2, II/1 и II/2 Устава Босне и Херцеговине и члана 25 Међународног пакта у вези са чл. I/2 и II/2 Устава Босне и Херцеговине.

27. Устав Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Члан I Босна и Херцеговина

2. Демократска начела

Босна и Херцеговина је демократска држава, која функционише на принципу владавине права и на основу слободних и демократских избора.

Члан II Људска права и основне слободе

1. Људска права

Босна и Херцеговина и оба ентитета ће обезбиједити највиши ниво међународно признатих људских права и основних слобода. (...)

2. Међународни стандарди

Права и слободе предвиђене Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и њеним протоколима директно се примјењују у Босни и Херцеговини. Ови акти имају приоритет над свим другим законима.

28. Анекс I Устава Босне и Херцеговине - Додатни споразуми о људским правима који ће се примјењивати у Босни и Херцеговини у релевантном дијелу гласи:

7. Међународни пакт о грађанским и политичким правима (1966) и Опциони протоколи (1966 и 1989)

29. Међународни пакт о грађанским и политичким правима преузет са интернет странице <http://www.mhrr.gov.ba/> у релевантном дијелу гласи:

Члан 25.

Сваки грађанин треба да има право и могућност да без икаквих разлика наведених у члану 2. и без неразумних ограничења:

[...]

б) бира и буде биран праведно проведеним, повременим изборима са опћим и једнаким правом гласа и тајним гласањем, који осигуравају слободно изражавање воље бирача;

30. Уставни суд запажа да се апелант не позива конкретно ни на једно право из члана II/3 Устава Босне и Херцеговине, већ се уопштено позива на уставне принципе којима се промовишу демократски принципи, људска права и међународни стандарди у вези са чланом 25 Међународног пакта.

31. Апелант, у суштини, указују на незаконито поступање ЦИК-а и Суда БиХ приликом одбијања захтјева за повлачење кандидатуре с кандидатске листе за кандидата политичког субјекта СНСД-а.

Тврди да су одлуке донесене као резултат произвољне примјене и тумачења релевантних одредаба Изборног закона јер је апеланту ускраћено право да након овјере кандидатске листе повуче кандидатуру, а то његово право произлази и из правилног тумачења одредаба Изборног закона, али и међународних докумената који се у смислу члана II/2 Устава Босне и Херцеговине примјењују у Босни и Херцеговини и изнад су домаћих прописа. У том правцу наглашава да све и да Изборни закон прописује забрану повлачења кандидатуре коју је апелант тражио, такав пропис не би био у складу с демократским принципима владавине права који промовише члан I/2 Устава Босне и Херцеговине. Апелант се у том смислу позива на одредбу члана 25 Међународног пакта која пружа активно и пасивно бирачко право, али, према апелантовој оцјени, наведену одредбу треба тумачити тако да она исто тако пружа и "негативно право", односно право избора кандидату, а да повуче кандидатуру (право да не буде биран) уколико је не жели.

32. Уставни суд запажа да је апелант члан политичке странке и у том својству тражи од ЦИК-а повлачење кандидатуре с овјерене кандидатске листе. Апелант ни у захтјеву, али ни у апелацији не наводи разлоге за повлачење кандидатуре, нити указује на штетне посљедице које евентуално трпи останком на листи, осим што тврди да је то његово право неупитно и ничим не може бити ограничено, па ни Изборним законом. Сходно наведеном, Уставни суд подсјећа да предметна апелација не покреће питање кршења апелантових грађанских права, већ политичких права која промовише члан 3 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Уставни суд подсјећа да обавеза државе која проистиче из члана 3 Протокола број 1 уз Европску конвенцију предвиђа активно и пасивно бирачко право: активно право гласања на изборима и пасивно право учествовања на изборима као кандидат, које се искључиво односи на избор "законодавних органа". Уставни суд запажа да је Европски суд у вези са чланом 3 Протокола број 1 уз Европску конвенцију закључио да права која пружа наведени члан нису апсолутна, да у својим унутрашњим правним системима државе уговорнице право појединца да гласа и да буде биран ограничавају условима који, у принципу, нису недопуштени, те да оне у тој сфери имају широк степен слободне процјене, као и да је задатак суда да се увјери да ти услови "не ограничавају ова права до те мјере да угрожавају њихову суштину и лишавају их њихове ефективности, да су ови услови уведени како би задовољили легитиман циљ којем се тежи, да примјенљива средства нису непропорционална" (види *Mathieu-Mohin и Clerfayt против Белгије*, апликација број 9267/81, пресуда из 1987. године). Готово идентичан став Европски суд је изнио и у предмету *Gitonas и остали против Грчке* (апликације бр. 18747/91 и др., пресуда из 1997. године).

33. Право да бира и да буде изабран (активно и пасивно бирачко право) према члану 25 Међународног пакта, на које се позива апелант, није ограничено на изборе за законодавне органе, него се примјењује генерално на оне органе чије чланство у потпуности или дјелимично зависи од избора. Дакле, члан 25 Међународног пакта гарантује сваком грађанину право и могућност да без икакве дискриминације и без неоснованих ограничења бира и да буде биран на повременим, истинским, општим, једнаким и тајним изборима, који обезбјеђују слободно изражавање воље бирача. Међутим, наведена права нису апсолутна јер и у примјени наведеног члана ограничења могу постојати, али она морају бити основана. При томе, апеланту суштински нису угрожена права која промовише члан 25 Међународног пакта - активно и пасивно бирачко право. Управо супротно, апелант сматра да се цитирана одредба треба тумачити тако да свима даје право и слободу да одлучује о својим политичким правима, како "право да бира и буде биран" тако и да слободно располаже својим правом "да не буде биран", а што је и суштина поступка који је апелант водио, а то је "повлачење с кандидатске листе кандидата политичке странке којој припада". Према оцјени Уставног суда, апелант сматра да одредба члана 25 Међународног пакта штити и уживање негативног аспекта пасивног бирачког права "да не буде биран". Када би се такво симплификовано тумачење цитиране одредбе и прихватило, Уставни суд подсјећа да се ни у том случају не би радило о апсолутном праву, како то апелант указује, већ би у том случају постојала ограничења, како је то претходно наведено у контексту суштинског смисла и значења члана 25 Међународног пакта.

34. Доводећи у везу претходно изнесено са уставним правима на која се апелант позива, Уставни суд подсјећа да Устав Босне и Херцеговине чланом II/1 обавезује Босну и Херцеговину и њене ентитете да обезбиједи највиши ниво међународно признатих људских права и основних слобода, док се чланом II/2 утврђује да се права и слободе предвиђени у Европској конвенцији и њеним протоколима директно примјењују у Босни и Херцеговини. Уставни суд подсјећа да је у својој досадашњој пракси члан I/2 Устава Босне и Херцеговине тумачио на начин да садржи принцип владавине права. Принцип владавине права означава систем политичке власти заснован на томе да како грађани тако и сами носиоци државне власти поштују устав, законе и друге прописе. Сви закони, други прописи, као и поступци носилаца власти морају бити за-

сновани на закону, односно на закону заснованом пропису. Осим тога, овај принцип захтијева да сви уставни, закони и други прописи који се доносе морају бити усклађени с уставним принципима, што значи да правни систем почива на хијерархији правних аката, почевши од устава као највишег правног акта, па до подзаконских аката (види, између осталих, Уставни суд, одлуке о допуствости и меритуму бр. У 21/16 од 1. јуна 2017. године, тачка 19, и У 6/06 од 29. марта 2008. године, тачка 22).

35. Надаље, принцип владавине права није ограничен само на формално поштовање уставности и законитости, већ захтијева да сви правни акти (закони, прописи и сл.) имају одређен садржај, односно квалитет примјерен демократском систему, тако да службе заштити људских права и слобода у односима грађана и тијела јавне власти у оквиру демократског политичког система. У вези с тим, Уставни суд подсјећа да стандард квалитета закона тражи да правна норма буде доступна лицима на која се примјењује и да буде за њих предвидљива, то јесте довољно прецизна да они могу стварно и конкретно знати своја права и обавезе до степена који је разуман у датим околностима, како би се према њима могли понашати (види Одлука о допуствости и меритуму број У 15/18 од 29. новембра 2018. године, тачка 26). Апелант у вези с тим тврди да је одредба члана 4.21 став (3) Изборног закона на начин како је примјењује и тумачи Суд БиХ са становишта уставности и законитости супротна принципу који промовише члан 1/2 Устава Босне и Херцеговине.

36. Полазећи од наведених ставова, Уставни суд подсјећа да је у конкретном случају његов задатак, будући да се ради о апелационој надлежности, да испита да ли су предметна ограничења имала законски основ у Изборном закону, односно да ли се тим ограничењима крше апелантова политичка права.

37. Уставни суд запажа да су ЦИК и Суд БиХ своје одлуке засновали на релевантним одредбама Изборног закона, и то члана 4.21 став (3) који прописује да “након овјере кандидатских листи, све до истека мандата органа, политичка странка, коалиција или листа независних кандидата не могу мијењати кандидатску листу, нити кандидат може повући кандидатуру”. Иста одредба у ставу (4) прописује услове у којим политичка странка, коалиција или листа независних кандидата има право да замијени кандидата на листи, а то је само у случају смрти кандидата, или ако су у том времену наступили разлози из члана 1.10 став (1) тачка 5 тог закона (даном правоснажности судске одлуке којом је лишен пословне способности - проглашен ментално неспособним - види релевантне прописе). Имајући у виду садржај цитиране одредбе на основу које је одбијен апелантов захтјев, Уставни суд прихвата образложење Суда БиХ да се ради о јасној законској норми која искључује могућност за другачије тумачење (види тачку 11 ове одлуке).

38. Потом, Уставни суд запажа да одредба члана 4.19 став (4) Изборног закона као један од услова за овјеру кандидатске листе прописује обавезу сваког од кандидата на листи да да изјашњење о прихватању кандидатуре и изјаву да нема сметњи из члана 1.8 став (1) и члана 1.10 став (1) тачка 5 тог закона. Одредба члана 4.20. Изборног закона такође искључује могућност повлачења имена кандидата с кандидатске листе кандидата политичког субјекта након њеног овјеравања (види релевантне прописе). Дакле, у околностима када је утврђено да је листу кандидата на којој се налази и апелант као приједлог политичке странке којој апелант припада за спровођење Општих избора 2018. године ЦИК овјерио 19. јула 2018. године, у складу с одредбама Изборног закона, а да је претходно апелант у смислу члана 4.19 став (4) Изборног закона добровољно дао изјашњење да прихвата кандидатуру, Уставни суд сматра да се ради о разумном ограничењу. Такав став не може довести у питање ни апелантово позивање на одредбу члана 4.20 Изборног закона која у првој реченици искључује повлачење имена кандидата за кандидатске листе након што је овјери ЦИК. Уставни суд коначно запажа да је Суд БиХ додатно образложио и последице које би се сходно изборним правилима догодиле када би се удовољило апелантовом захтјеву, а што би нарушило принцип правне сигурности, што је тај суд, супротно апелантовим тврдњама, и образложио (види тачку 10 ове одлуке). Имајући у виду законски оквир који не прописује могућност повлачења кандидата с кандидатске листе у околностима конкретног случаја, а таква се ограничења чине оправданим и с аспекта правне сигурности о којој је говорио Суд БиХ, при чему су таква законска ограничења апеланту као активном члану политичке странке требала бити позната, а и апелант се прије овјеравања кандидатске листе изјаснио да добровољно прихвата кандидатуру, Уставни суд у околностима конкретног случаја не може извести закључак да су оспореним рјешењем Суда БиХ прекршени уставни принципи на које се апелант позвао у апелацији, нити се тим рјешењем отвара било које питање које би се довело у контекст кршења суштинског значења и смисла члана 25 Међународног пакта, посебно у свјетлу околности да апелант није образложио какве штетне последице трпи због одбијања његовог захтјева и како се одлука Суда БиХ одражава на његова политичка права.

39. У вези с наводима у допуни апелације и апелантовим позивањем на одредбе ЗУП-а (види тачку 15 ове одлуке), Уставни суд из расположивих докумената које је апелант доставио уз апелацију (жалба Суду БиХ) не запажа да је апелант у жалби изио тај приговор како би се о њему Суд БиХ читовао, па у таквим околностима апелант не може с успјехом тај приговор изнијети први пут пред Уставни суд (види Уставни суд, Одлука број АП 2424/06 од 18. октобра 2007. године, тачка 5, те Одлука број АП 818/08 од 13. октобра 2010. године, тачка 15, доступне на www.ustavnisud.ba).

40. Уставни суд закључује да оспореним рјешењем Суда БиХ није дошло до кршења чл. 1/2, II/1 и II/2 и члана 25 Међународног пакта у вези с наведеним уставним правима.

VIII - Закључак

41. Уставни суд закључује да оспореним рјешењем Суда БиХ нису повријеђени принципи које промовише Устав Босне и Херцеговине, и то чл. 1/2, II/1 и II/2 и члан 25 Међународног пакта у контексту забране прописане Изборним законом да се након овјере кандидатске листе не може повући кандидатура док траје мандатни период за који је политичка странка именovala кандидате и када је прописано ограничење оправдано и у контексту правне сигурности чији је циљ заштита изборних правила прописаних Изборним законом, при чему апелант није образложио какве штетне последице трпи због чињенице да његовом захтјеву да повуче кандидатуру с листе кандидата политичког субјекта којем припада није удовољено.

42. На основу члана 18 став (3) тачка х) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

43. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Златко М. Кнежевић, с.р.

Државна регулаторна комисија за електричну енергију

На основу члана 4.2 Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини (“Службени гласник БиХ”, бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11) и члана 36. Пословника о раду Државне регулаторне комисије за електричну енергију (“Службени гласник БиХ”, број 2/05), на сједници Државне регулаторне комисије за електричну енергију, одржаној 27. маја 2020. године, д о н и ј е т а ј е

ОДЛУКА

О ОДОБРЕЊУ ИНДИКАТИВНОГ ПЛАНА РАЗВОЈА ПРОИЗВОДЊЕ ЗА ПЕРИОД 2021-2030. ГОДИНЕ

1. Одобрава се Индикативни план развоја производње за период 2021-2030. године, који је утврдио Независни оператор система у Босни и Херцеговини, на 176. сједници Управног одбора, одржаној 29. априла 2020. године.

2. Поглавље “12. Прилог: Списак пријављених производних капацитета”, које садржи улазне податке достављене од потенцијалних корисника система није предмет одобравања, те се ти подаци не могу користити за остваривање права у поступцима прикључења на преносну мрежу.

3. Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у “Службеном гласнику БиХ” и службеним гласилима ентитета.

Број: 05-28-13-388-11/19
27. маја 2020. године
Тузла

Предсједавајући
Комисије,
Суад Зельковић, с.р.

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) тачка д), а у вези са чл. 12, 14, 16. и 18. Закона о конкуренцији (“Службени гласник БиХ”, бр. 48/05, 76/07 и 80/09), (у даљем тексту: Закона), рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта “МК Group” д.о.о. Београд, Булевар Михајла Пупина 115е, 11 000 Београд, Република Србија, поднесеној путем пуномоћника Амине Ђугум, адвоката из Сарајева, Фра Анђела Звиздовића 1/Б 1, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, на 68. (шездесет осмој) сједници, одржаној 23.4.2020. године, д о н и о ј е

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Оцјењује се допуштеном концентрација на тржишту трговине на велико јестивим биљним уљем на територији Босне и Херцеговине, која ће настати стицањем појединачне контроле привредног субјекта "МК Group" д.о.о. Београд над привредним субјектом "Victoria Group" а.д. Београд и његовим зависним друштвима, куповином (...)*¹ акција.

2. Ово рјешење о концентрацији уписује се у Регистар концентрација.

3. Обавезује се привредни субјекат "МК Group" д.о.о. Београд да плати административну таксу на рјешење у износу од 5.000,00 КМ у корист Бюдета институција Босне и Херцеговине.

4. Ово рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкурентски савјет је запримио 19.11.2019. године, под бројем: УП 02-26-1-036-1/19, Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава) привредног субјекта „МК Group“ д.о.о. Београд, Булевар Михајла Пупина 115е, 11 000 Београд, Република Србија (у даљем тексту: МК Group или Подносилац пријаве), поднесене путем пуномоћника Амине Ђугум, адвоката из Сарајева, Фра Анђела Звиздовића 1/Б* 1, 71 000 Сарајево, Босна и Херцеговина, ради намјере стицања појединачне контроле над привредним субјектом „Victoria Group“ а.д. Београд, Булевар Михајла Пупина 115 б, Београд, Република Србија (у даљем тексту: Victoria Group или Циљно друштво).

Увидом у запримљену Пријаву и прилоге уз исту Конкурентски савјет је утврдио да исту треба допунити те је у том смислу 4.12.2019. године, актом број: УП 02-26-1-036-2/19, упутио Захтјев за допуњу Пријаве концентрације.

Подносилац пријаве је 10.12.2019. године поднео запримљеним под бројем: УП 02-26-1-036-5/19 доставио тражену допуну, те је 17.12.2019. године, поднео број: УП 02-26-1-036-6/19, дана 30.12.2019. године, поднео број: УП 02-26-1-036-7/19, дана 21.2.2020. године, поднео број: УП 02-26-1-036-10/19, самоницијативно допуни Пријаву.

Конкурентски савјет је, у складу са чланом 16. став (4) Закона, 6.2.2020. године, објавио у дневним новинама Обавјештење о достављеној Пријави (акт број: УП 02-26-1-036-8/19, од 5.2.2020. године), (у даљем тексту: Обавјештење), у којем су објављени подаци о намјерованој концентрацији, те су позване све заинтересоване стране на достављање писаних коментара у вези са спровођењем исте. На предметно Обавјештење нису достављени коментари.

Након комплетирања Пријаве Конкурентски савјет издао је Потврду о комплетној и уредној пријави, у смислу члана 30. став (3) Закона, акт број: УП 02-26-1-036-11/19, дана 22.4.2020. године.

Подносилац пријаве је у складу с чланом 30. став (2) Закона навео да има обавезу подношења пријаве намјере концентрације конкурентским органима у Србији, Црној Гори, Сјеверној Македонији и Словенији.

Пријава је поднесена, у смислу члана 16. став (2) Закона о конкуренцији с обзиром да је правни основ предметне концентрације Писмо о намјерама од 15.11.2019. године.

Конкурентски савјет је у поступку оцјене допуштености предметне концентрације утврдио следеће чињенице.

1. Учесници концентрације

Учесници предмете концентрације су привредни субјекти МК Group д.о.о. Београд и Victoria Group а.д. Београд.

1.1. МК Group (Подносилац пријаве)

Привредни субјекат МК Group д.о.о. Београд, Булевар Михајла Пупина 115е, 11 000 Београд, Република Србија, регистрован у Агенцији за привредне регистре у Републици Србији, под бројем: 08179107. Чланови/сувласници у привредном субјекту МК Group су привредни субјекти Wheat Corn Holding B.V. Амстердам Холандија са 86,94% сувласничког учешћа, Агри Холдинг АГ, Швајцарска са 11,46% сувласничког учешћа и (...)* са 1,6% сувласничког учешћа.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта МК Group је холдинг компанија.

МК Group је холдинг друштво у саставу МК Group, (...)* МК Група је активна у производњи шећерне репе, шећера, кукуруза, пшенице, јечма, улане репице и других ратарских култура уз употребу најсавременијих агротехничких мјера и пољопривредне механизације последње генерације. МК Група поред тога тргује пољопривредним производима, вјештачким ђубривом, пестицидима, меркантилом и сјеменском робом (пшеницом, кукурузом, сојом). МК Група бави се и туризмом, информационом технологијом и банкарским и брокерско-дилерским пословима.

Привредни субјекат МК Group у Босни и Херцеговини има једно зависно друштво БГЕЛЕКТРО д.о.о. Бања Лука.

Привредни субјекат БГЕЛЕКТРО д.о.о. Бања Лука је трговачко, производно и услужно предузеће са сједиштем у Улици Бранка Мајсторовића бб, Бања Лука, уписан у регистар Окружног суда у Бањој Луци, под матичним бројем субјекта уписа 1-15599-00. Оснивач субјекта је Трговачко предузеће "Београделектро" а.д., Кнез Михајлова 9, 11 000 Београд, Република Србија, са 100% учешћа у оснивачком капиталу.

Основна дјелатност привредног субјекта БГЕЛЕКТРО је посредовање у трговини машинама, индустријском опремом, бродовима и авионима.

1.2. Victoria Group (Циљно друштво)

Привредни субјекат Victoria Group а.д. Београд, предузеће за производњу, промет и услуге, на адреси Булевар Михајла Пупина 115 б, 11 000 Београд, Република Србија, регистрован у Агенцији за привредне регистре у Републици Србији, под матичним/регистарским бројем: 17364723. Оснивачи и власници акционарског капитала су физичко лице (...)* са 45,09172% акцијског капитала, привредни субјекат Apsara Limited са 32,36243% акцијског капитала и Victoria Group са 22,54586% акцијског капитала.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта Victoria Group је неспецијализована трговина на велико.

Victoria Group сарађује са преко 300 пољопривредних предузећа и задруга и 40.000 пољопривредника, а запошљава преко 1.300 људи у компанијама чланицама: Сојапротеин, Victoriaoil, Victoria Logistic, Лука Бачка Паланка, Ветеринарски завод Суботница, СП лабораторија и Victoria Starch. Компанија је од оснивања инвестирала 260 милиона евра у капацитете и модернизацију својих фабрика, захваљујући чему је данас међу највећим нето извозницима Србије, а производе од соје и сунцокрета извози у преко 60 земаља широм свијета. (...)*

Victoria Group нема зависних привредних друштава у Босни и Херцеговини.

2. Правни оквир оцјене концентрације

Конкурентски савјет је у спровођењу поступка оцјене допуштености концентрације применио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10), Одлуке о дефинисању категорија доминантног положаја ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10), те Одлуке о начину подношења пријаве и критеријума за оцјену концентрација привредних субјеката ("Службени гласник БиХ", број 34/10).

Конкурентски савјет, на основу члана 43. став (7) Закона, може користити судску праксу Европског суда и одлуке Европске комисије и критеријуме и стандарде из Уредбе Савјета ЕК, број: 139/2004, о контроли концентрације између привредних субјеката, Обавјештење Европске Комисије о концепту концентрација привредних субјеката, те Смјернице за оцјену хоризонталних/вертикалних концентрација.

3. Правни основ и облик концентрације

Правни основ предметне концентрације је Писмо о намјерама потписано 15.11.2019. године између привредног субјекта МК Group д.о.о. Београд, физичког лица (...)* из Београда, привредног субјекта Apsara Limited друштва са ограниченом одговорношћу основаног и постојећег у складу са законима Кипарске Републике и привредног субјекта Victoria Group а.д. Београд. У складу са Писмом о намјерама, стране потписнице истог су изказале озбиљну намјеру да спроведу трансакцију на основу које ће МК Group стећи (...)* акција друштва Victoria Group и сходно томе појединачну контролу над друштвом Victoria Group, при чему ће физичко лице (...)* и друштво Apsara Limited, заједнички посматрано, посједовати (...)* акција друштва Victoria Group.

Подносилац пријаве наводи да су акционари са више од 10% акција друштва Victoria Group: (...)*: 1694250 акција (45.09172% основног капитала), Apsara Limited: 1215967 акција (32.36243% акцијског капитала), и Victoria Group а.д. (сопствене акције): 847125 акција (22.54586% акцијског капитала), те да се Циљно друштво налази под заједничком контролом физичког лица (...)* и друштва Apsara Limited.

Према Писму о намјерама, након добијања одобрења за спровођење концентрације од стране надлежних органа за заштиту конкуренције, стране ће се сагласити о међусобним правима и обавезама и закључити уговор којим ће се ближе уредити поступак купопродаје (...)* акција Циљног друштва од стране МК Group. Спровођењем предложене Трансакције, МК Group ће стећи акције Циљног друштва и тиме појединачну контролу над Циљним друштвом и његовим зависним друштвима.

Правни облик концентрације представља стицање контроле или превладавајућег утицаја једног, односно више привредних субјеката над другим, односно над више других привредних субјеката или дијелом другог привредног субјекта, односно дијелови-

ма других привредних субјеката, и то куповином већине учешћа основног капитала, у смислу члана 12. став (1) тачка б) Закона.

4. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације привредних субјекта, у смислу члана 14. став (1) т. а) и б) Закона, постоји ако укупни годишњи приходи учесника концентрације остварени продајом робе и/или услуга на свјетском тржишту износе 100.000.000,00 КМ, по завршном рачуну у години која је претходила предметној концентрацији, и да укупан приход сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ, или ако је заједничко тржишно учешће учесника концентрације на релевантном тржишту веће од 40,0%.

Укупни годишњи приходи привредних субјеката учесника концентрације и њихових повезаних привредних субјеката на дан 31.12.2018. године:

Табела број 1

	МК Group	Victoria Group
БиХ	(...)*	(...)*
Свијет	(...)*	(...)*

Извор: подаци из Пријаве/допуне Пријаве.

Према наведеним подацима (Табела 1) привредни субјекти учесници концентрације испуњавају услове укупног годишњег прихода из члана 14. став (1) т. а) и б) Закона.

5. Релевантно тржиште концентрације

Релевантно тржиште концентрације, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа/услуга које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта у производном смислу, релевантно тржиште обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјенивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата целокупну или дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекат дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Према наводима из Пријаве привредни субјекат МК Group је у Босни и Херцеговини присутан на тржишту трговине/продаје сљедећих производа: (...)*. Привредни субјекат Victoria Group/Циљно друштво је у Босни и Херцеговини присутан на тржишту продаје на велико јестивог биљног уља.

Узимајући у обзир да учесници концентрације дјелују на различитим тржиштима, а како Циљно друштво у Босни и Херцеговини дјелује на тржишту трговине на велико јестивим биљним уљем, релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају је тржиште трговине на велико јестивим биљним уљем.

Слиједом наведеног, под релевантним тржиштем предметне концентрације сматраће се тржиште трговине на велико јестивим биљним уљем на територији Босне и Херцеговине.

Процјена тржишних учешћа учесника концентрације и њихових главних конкурената на тржишту трговине на велико јестивим биљним уљима у Босни и Херцеговини у 2018. години износи:

Табела број 2

1.	Назив привредних субјеката	Тржишно учешће
2.	МК Group	(...)*
3.	Victoria Group	(...)*
4.	(...)*	(...)*
5.	(...)*	(...)*
6.	(...)*	(...)*
7.	(...)*	(...)*
8.	(...)*	(...)*
9.	(...)*	(...)*
10.	Укупно:100%	

Извор: подаци из Пријаве концентрације.

Према подацима из Пријаве Victoria Group преко дистрибутера са сједиштем у Босни и Херцеговини врши дистрибуцију и

продају флашираног сунцокретовог уља. ВТЗ Суботица (повезано друштво Victoria Group са сједиштем у Србији) врши дистрибуцију свог програма сточне хране, фармације и ДДД (дезинсекција, дератизација, дезинфекција) услуга, при чему се смањује обим продаје сојиних љуспица, комадића и одрезака. У незнатној мјери врше се и лабораторијске услуге.

У допуни пријаве концентрације, записане 10.12.2019. године, Конкурентијски савјет је обавијештен да је привредни субјекат ВТЗ Суботица 14.11.2019. године продат и да више није у саставу привредног субјекта Victoria Group, те као такав више није учесник у предметној концентрацији. Циљно друштво је основало ново друштво ВЗС Сточна храна д.о.о. Суботица које се бави производњом хране за домаће животиње, те исто нема тржишно учешће у БиХ јер је новоосновано друштво. У пријави се наводи да МК Group не обавља директно или путем својих повезаних субјеката на тржишту Босне и Херцеговине исту дјелатност као и ВТЗ Суботица, као ни дјелатност привредног друштва ВТЗ Сточна храна д.о.о. Суботица.

6. Оцјена концентрације

Подносилац пријаве наводи да се одлучио за преузимање контроле над Victoria Group, имајући у виду са једне стране стратешку одређеност МК Групе за даља улагања у области пољопривреде и са друге стране потенцијал Victoria Group да уз здрав бизнис модел и финансијску консолидацију остварује добре резултате на домаћем и иностраним тржиштима.

Конкурентијски савјет је анализом наведених релевантних података (Табела 2), у смислу члана 17. Закона, оцијенио да спробоњем предметне концентрације неће доћи до промјене тржишног учешћа учесника концентрације на тржишту трговине на велико јестивим биљним уљима у Босни и Херцеговини из разлога што привредни субјекат МК Group не учествује на наведеном тржишту, те ће стицањем контроле над привредним субјектом Victoria Group преузети већ постојеће тржишно учешће истог од (...)* на том тржишту.

С обзиром да предметном концентрацијом неће доћи до промјене структуре релевантног тржишта стварањем доминантног положаја њених учесника, самим тим ова концентрација неће довести до негативних ефеката на остале стварне и потенцијалне конкуренте.

С тим у вези, Конкурентијски савјет је утврдио да предметна концентрација не спречава, не ограничава нити нарушава тржишну конкуренцију на релевантном тржишту трговине на велико јестивим биљним уљем на територији Босне и Херцеговине.

Слиједом наведеног, Конкурентијски савјет је оцијенио предметну концентрацију допуштеном, у смислу члана 18. став (2) Закона, те одлучио као у диспозитиву овог рјешења.

7. Административна такса

Подносилац пријаве на ово рјешење, у складу са чланом 2. став (1) тарифни број 107. тачка д) под 1) Одлуке о висини административних такси у вези с процесним радњама пред Конкурентијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06, 18/11 и 75/18), дужан је платити административну таксу у укупном износу од 5.000,00 КМ у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

Подносилац пријаве дужан је доказ о обављеној уплати административне таксе доставити прије или приликом преузимања овог рјешења, у складу са чланом 3. став (1) и став (2) под б) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкурентијским савјетом.

У случају да Подносилац пријаве не изврши уплату административне таксе, Конкурентијски савјет ће путем Правобранилаштва Босне и Херцеговине затражити принудну наплату исте.

8. Поука о правном лијеку

Против овог рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објаве овог рјешења.

¹ (...)* Подаци представљају пословну тајну.

Број: УП 02-26-1-036-13/19
23. априла 2020. године
Сарајево

Предсједница,
Мр Аријана Регада Дражић, с.р.

Конкурентијски савјет, на основу члана 25. став (1) тачка е) и члана 42. став (2) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09) и члана 122. став (2) Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 40/16), у поступку покренутом Закључком о покретању поступка, број: 06-26-3-007-7-11/16, 7.4.2016. године, донесеном по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта "Екопак" - друштво за поступање амбалажним отпадом д.о.о. Сарајево,

Змаја од Босне 7-7а, 71 000 Сарајево, поднесеном путем адвоката Самира Ченгића, Прушчакова бр. 14, 71 000 Сарајево, против Федералног министарства околиша и туризма, Марка Марулића 2, Сарајево 71 000, ради утврђивања постојања забрањеног споразума у смислу члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији, на 17. (седамнаестој) сједници, одржаној 31.1.2018. године, д о н и о је

ЗАКЉУЧАК

(1) Обуставља се поступак покренут по Закључку за покретање поступка, број: 06-26-3-007-7-П/16, 7.4.2016. године, донесеном по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта "Екопак" д.о.о. Сарајево, против Федералног министарства околиша и туризма ради утврђивања постојања забрањеног споразума у смислу члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији због одустајања Подносиоца захтјева.

(2) Овај закључак биће објављен у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет је 19.2.2016. године, под бројем: 06-26-3-007-П/16, запримио Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев), поднесен од стране привредног субјекта "Екопак" - друштво за поступање са амбалажним отпадом д.о.о. Сарајево, Змаја од Босне 7-7а, 71 000 Сарајево (у даљем тексту: "Екопак" или Подносилац захтјева), заступаног по адвокату Самиру Ченгићу, Прушчакова 14, 71 000 Сарајево, против Федералног министарства околиша и туризма, Марка Марулића 2, 71 000 Сарајево (у даљем тексту: Министарство), ради кршења члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон).

Увидом у достављену документацију утврђено је да предметни захтјев није потпун, у складу са одредбом члана 28. Закона, Конкуренијски савјет је 24.3.2016. године, актом број: 06-26-3-007-1-П/16, затражио допуну Захтјева.

Подносилац захтјева је 28.3.2016. године, поднеском број: 06-26-3-007-2-П/16, доставио тражену допуну.

Након комплетирања Захтјева, Конкуренијски савјет је 7.4.2016. године (акт број: 06-26-3-007-6-П/16) Подносиоцу захтјева издао Потврду о пријему комплетног и уредног Захтјева, у смислу члана 28. став (3) Закона о конкуренцији.

На основу достављених информација и документације Конкуренијски савјет је оцијенио да није могуће без спроведеног поступка донијети коначну одлуку у смислу постојања повреде Закона о конкуренцији на коју Подносилац захтјева указује, па је Конкуренијски савјет донио Закључак о покретању поступка, број: 06-26-3-007-7-П/16, од 7.4.2016. године.

Будући да се радило о поступку са странкама са супротним интересима, Конкуренијски савјет је заказао усмену расправу, у складу са чланом 39. Закона, 17.5.2016. године (позив достављен актом број: 06-26-3-007-20-П/16 и број: 06-26-3-007-21-П/16, од 25.4.2016. године).

Усмена расправа одржана је у сједишту Конкуренијског савјета уз присуство адвоката Самира Ченгића, пуномоћника привредног субјекта "Екопак", директорике привредног субјекта "Екопак" (...) *1 за Подносиоца захтјева и за Министарство као противну страну: (...) *.

На основу анализе доказа и на основу резултата cjелокупног поступка, Конкуренијски савјет је 14.7.2016. године, актом број: 06-26-3-007-36-П/16, донио Рјешење којим је утврдио да је Министарство околиша и туризма спријечило, ограничило и нарушило тржишну конкуренцију на тржишту управљања амбалажом и амбалажним отпадом на територији Босне и Херцеговине, и то ограничавањем и контролом тржишта, што представља забрањени споразум у смислу члана 4. став (1) тачка б) Закона.

Конкуренијски савјет је 13.11.2017. године, под бројем: 06-26-3-007-48-П/16, од Суда Босне и Херцеговине запримило Пресуду Суда БиХ, број: С1 3 У 022692 16 У, од 10.11.2017. године, против Рјешења Конкуренијског савјета, број: 06-26-3-007-36-П/16, од 14.7.2016. године.

Суд БиХ је предметном пресудом уважио тужбу, поништио оспорено рјешење и вратио предмет Конкуренијском савјету на поновно рјешавање.

Након доношења наведене пресуде, Министарство је 3.1.2018. године поднијело захтјев Конкуренијском савјету којим, између осталог, тражи да се изврши поврат новчаних средстава упућених на име новчане казне у износу од (...) * КМ и трошкова поступка упућених привредном субјекту "Екопак" у износу од (...) * а на основу Рјешења Конкуренијског савјета, број: 06-26-3-007-36-П/16, од 14.7.2016. године. Конкуренијски савјет је на основу наведеног

захтјева донио посебно Рјешење о поврату новчане казне и трошкова поступка, број: 06-26-3-007-58-П/16, од 31.1.2018. године. Истим дописом Министарство је тражило и надокнаду трошкова ангажмана правника у износу од (...) * КМ. Конкуренијски савјет је размотрио наведени захтјев те на основу члана 105. став (4) Закона о управном поступку наведени захтјев по том основу одбио у потпуности.

С обзиром на протек времена од дана подношења Захтјева, Конкуренијски савјет је затражио изјашњење Подносиоца захтјева о томе да ли остаје код поднесеног захтјева, односно да ли је привредни субјект "Екопак" и даље заинтересован за вођење поступка.

Адвокат Самир Ченгић, пуномоћник привредног субјекта "Екопак", 20.12.2017. године обавијестио је Конкуренијски савјет да привредни субјект "Екопак" одустаје од Захтјева за покретање поступка из разлога што је Министарство донијело измјене и допуне Закона о управљању амбалажом и амбалажним отпадом па би даље вођење поступка било несврхисходно.

У складу са чланом 122. став (1) Закона о управном поступку, странка може одустати од свог захтјева у току цијелог поступка. Такође, чланом 123. став (1) Закона о управном поступку одређено је да странка може одустати од свог захтјева подношењем писмене изјаве органу који води поступак.

На основу наведеног, а у вези са чланом 122. став (1) Закона о управном поступку, Конкуренијски савјет је одлучио као у диспозитиву овог закључка.

Административна такса

На овај закључак Подносилац захтјева, у складу са чланом 2. Тарифни број 108. став (1) тачка б) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06 и 18/11), обавезан је платити административну таксу у износу од 500,00 КМ у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

Поука о правном лијеку

Против овог закључка није допуштена жалба. Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог закључка.

¹(...)* Подаци представљају пословну тајну.

Број: 06-26-3-007-59-П/16
31. јануара 2018. године
Сарајево

Предсједник,
Иво Јеркић, с.р.

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е) и члана 42. став (2), а у вези са чл. 12, 14. и 16. Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), рјешавајући по пријави привредног субјекта "Петрол" Словенска енергетска дружба д.д. Љубљана, Дунајска цеста 50, 1000 Љубљана, Република Словенија, заступаног по Заједничкој адвокатској канцеларији Мирна Милановић Лалић и Јасмина Суљовић, Маршала Тита 50, 71 000 Сарајево, запримљеној 4.12.2019. године, под бројем: УП-06-261-037-1/19, на 66. (шездесет шестој) сједници, одржаној 21.2.2020. године, д о н и о је

ЗАКЉУЧАК

1. Одбацује се Пријава концентрације привредног субјекта "Петрол" Словенска енергетска дружба д.д. Љубљана, Дунајска цеста 50, 1000 Љубљана, Република Словенија, због непостојања концентрације у смислу члана 12. Закона о конкуренцији.

2. Обавезује се привредни субјекат "Петрол" д.д. Љубљана да плати административну таксу на Закључак у износу од 1.000,00 КМ у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

3. Овај закључак биће објављен у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијски савјет) је запримио, под бројем: УП-06-261-037-1/19, 4.12.2019. године, Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава) привредног субјекта "Петрол" Словенска енергетска дружба д.д. Љубљана, Дунајска цеста 50, 1000 Љубљана, Република Словенија (у даљем тексту: Подносилац пријаве или "Петрол" Љубљана), који намјерава да стекне (...) **1% власничког учешћа у привредном субјекту "Петрол ЛП" д.о.о. Београд, Раковица, Ул. патријарха Димитрија 12в, 11 090 Београд, Република Србија (у даљем тексту: Циљно друштво или "Петрол ЛП" Београд).

Подносилац пријаве је самоиницијативно допунио Пријаву 5.12.2019. године, поднеском који је од стране Конкуренијског савета запримљен под бројем: УП-06-26-1-37-2/19.

Подносилац пријаве је у смислу одредби члана 30. став (2) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09 - у даљем тексту: Закон) навео да је захтјев за оцјену концентрације поднио тијелима за заштиту конкуренције (...)**.

(...)** је одобрила концентрацију у скраћеном поступку (...)** године Рјешењем број: (...)**.

Након анализе документације коју је доставио Подносилац пријаве, Конкуренијски савет је 4.2.2020. године, под бројем: УП-06-261-037-5/19, издао Потврду о пријему комплетне и уредне Пријаве, у смислу члана 30. став (3) Закона.

Конкуренијски савет је у поступку оцјене допуштености предметне трансакције утврдио следеће чињенице.

1. Учесници предметне трансакције

Учесници предмете трансакције су привредни субјекат "Петрол" Словенска енергетска дружба д.д. Љубљана, Дунајска цеста 50, 1000 Љубљана, Република Словенија, и "Петрол ЛПГ" д.о.о. Београд, Раковица, Ул. патријарха Димитрија 12в, 11 090 Београд, Република Србија.

1.1. Привредни субјекат "Петрол" Љубљана (Подносилац пријаве)

Привредни субјекат "Петрол" Словенска енергетска дружба д.д. Љубљана, Дунајска цеста 50, 1000 Љубљана, Република Словенија, према општем изводу из Регистра привредних субјеката и Судског регистра Словеније од 29.11.2019. године основан је 30.3.1990. године, те регистрован под матичним бројем: 5025796000.

Претежна регистрована дјелатност Подносиоца пријаве је продаја нафтних деривата и осталих енергената (течни нафтни гас, природни плин и електрична енергија).

Повезани привредни субјекти Подносиоца пријаве у Босни и Херцеговини су:

- "Петрол ВН ОИЛ СОМПАНИ" д.о.о. Сарајево, Тешањска 24а, Сарајево, са 100% учешћа у капиталу,

- "Интраде енергија" д.о.о. Сарајево, Тешањска 24а, 71 000 Сарајево, са 99,7518% учешћа у капиталу, и

- "Петрол хидроенергија" д.о.о. Теслић, Бранка Радичевића бр. 1, 74 270 Теслић.

1.2. Привредни субјекат "Петрол ЛПГ" Београд - Раковица (Циљно друштво)

Привредни субјекат "Петрол ЛПГ" д.о.о. Београд, Раковица, Ул. патријарха Димитрија 12в, 11 090 Београд, Република Србија, према актуелном изводу о регистрацији привредног субјекта Агенције за привредне регистре Републике Србије основан је 25.2.2013. године, те регистрован под матичним бројем: 2090261.

Привредни субјекат "Петрол ЛПГ" Београд је у власништву Подносиоца пријаве са власничком учешћем од (...)**% и физичког лица (...)** са власничком учешћем (...)**%.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта "Петрол ЛПГ" је продаја течног нафтног гаса.

Повезани привредни субјекат Циљног друштва у Босни и Херцеговини је "Петрол ЛПГ ХИБ" д.о.о. Шамац, Предузетничка зона бб, 76 230 Шамац (у даљем тексту: "Петрол ЛПГ ХИБ" Шамац), у којем има 100% власничког учешћа.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта "Петрол ЛПГ ХИБ" Шамац је продаја течног нафтног гаса у Босни и Херцеговини.

2. Правни основ предметне трансакције

Као правни основ трансакције Подносилац пријаве наводи Купопродајни уговор, закључен (...)** године између (...)** као продавца и привредног субјекта "Петрол" д.д. Љубљана као купца (у даљем тексту: Купопродајни уговор), који се односи на продају (...)**% власничког учешћа у привредном субјекту "Петрол ЛПГ" д.о.о. Београд.

3. Опис намјераване трансакције

Подносилац пријаве је власник (...)**% учешћа у Циљном друштву, гдје заједно са (...)**, који има (...)**% учешћа у истом, врши заједничку контролу над истим.

Након спровођења трансакције, Подносилац пријаве постаће власник (...)**% учешћа у Циљном друштву и индиректно његовим зависним друштвима, што укључује и привредно друштво у Босни и Херцеговини "Петрол ЛПГ ХИБ" д.о.о. Шамац.

Члан 12. став (1) Закона о конкуренцији утврђује да се концентрацијом у смислу овог закона сматра:

а) спајање или припајање независних привредних субјеката или дијелова привредних субјеката;

б) стицање контроле или превладавајућег утицаја једног, односно више привредних субјеката над другим, односно над више других привредних субјеката или дијелом другог привредног субјекта, односно дијеловима других привредних субјеката, и то:

1) стицањем куповином већине акција или учешћа основног капитала; или

2) стицањем већине права гласа; или

3) на други начин, у складу са одредбама закона који регулише оснивање привредних субјеката и њихово управљање;

с) заједничко улагања на дугорочној основи, два или више независних привредних субјеката, који дјелују као независни привредни субјекти.

Подносилац пријаве квалификује трансакцију као стицање појединачне контроле од стране привредног субјекта "Петрол" Љубљана над Циљним друштвом, у складу са чланом 12. став (1) тачка б) Закона.

На основу наведеног, утврђено је да се у предметном случају ради о куповини (...)**% власничког учешћа у привредном субјекту "Петрол ЛПГ" Београд, у којем је Подносилац пријаве већ власник (...)**%, гдје је дошло до промјене власничког учешћа, али не и до промјене контроле, чиме није дошло до концентрације у смислу Закона, па је Конкуренијски савет одлучио као у диспозитиву овог закључка.

4. Административна такса

Подносилац пријаве на овај закључак, у складу са чланом 2. Тарифни број 108. тачка д) Одлуке о административним таксама у вези са процесним радњама пред Конкуренијским саветом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06, 18/11 и 75/18), дужан је платити административну таксу у укупном износу од 1.000,00 КМ у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

Подносилац пријаве је дужан доказ о обављеној уплати административне таксе доставити прије или приликом преузимања овог закључка, у складу са чланом 3. ст. (1) и (2) под б) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренијским саветом.

У случају да Подносилац захтјева не изврши уплату административне таксе, Конкуренијски савет ће путем Правобранилаштва Босне и Херцеговине затражити присилну наплату исте.

5. Поука о правном лијеку

Против овог закључка није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог закључка.

¹(...)** Подаци представљају пословну тајну.

Број: УП-06-26-1-037-7/19
21. фебруара 2020. године
Сарајево

Предсједница,
Мр **Аријана Регода Дражић**, с.р.

Конкуренијски савет Босне и Херцеговине, на основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (2), у вези са чланом 14. став (1) Закона о конкуренцији ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта Porsche Informatik Gesellschaft m.b.H., Louise-Riëch-Straße 9, 5020 Salzburg, Република Аустрија, поднесеној по адвокатима Езми Турковић и Дани Смаилагић Хромић из Магић & Со адвокатског друштва д.о.о., Мехмеда Спахе 26, 71 000 Сарајево, 27.12.2019. године, под бројем: УП-01-26-1-040-1/19, на 68. (шездесет осмој) сједници, одржаној 23.4.2020. године, д о н и о ј е

ЗАКЉУЧАК

1. Одбацује се Пријава концентрације привредног субјекта Porsche Informatik Gesellschaft m.b.H. ради непостојања обавезе пријаве концентрације у смислу члана 14. став (1) Закона о конкуренцији.

2. Обавезује се привредни субјекат Porsche Informatik Gesellschaft m.b.H. да уплати административну таксу у укупном износу од 1.000,00 КМ (хиљаду конвергибилних марака) у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

3. Овај закључак биће објављен у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкурентски савјет Босне и Херцеговине (даље у тексту: Конкурентски савјет) је 27.12.2019. године, под бројем: УП-01-26-1-040-1/19, запримио Пријаву концентрације (даље у тексту: Пријава) привредног субјекта Porsche Informatik Gesellschaft m.b.H., Louise-Piëch-Straße 9, 5020 Salzburg, Република Аустрија (у даљем тексту: Porsche Informatik или Подносилац пријаве), која се тиче стицања појединачне контроле над друштвом ДАСОФ, трговско ин створително подјетје д.о.о., Умарјева улица 6, 1000 Љубљана, Република Словенија (у даљем тексту: Дасоф или Циљно друштво), поднесу по адвокатима Езману Турковић и Цани Смаилагић Хромић из Marić & Со адвокатског друштва д.о.о., Мехмеда Спахе 26, 71 000 Сарајево.

Конкурентски савјет је 8.1.2020. године, под бројем: УП-01-26-1-040-2/19, запримио допуну Пријаве од стране Подносиоца пријаве.

Увидом у поднесу Пријаву, Конкурентски савјет је утврдио да иста није комплетна и уредна у складу са одредбама Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09; у даљем тексту: Закон), те одредбама Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката ("Службени гласник БиХ", број 34/10; у даљем тексту: Одлука о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката), па је Подносиоцу пријаве упутно захтјев за допуну Пријаве, број: УП-01-26-1-040-3/19, од 21.1.2020. године.

Подносилац пријаве је поднео допуну под бројем: УП-01-26-1-040-4/19, од 30.1.2020. године, доставио тражене податке.

Конкурентски савјет је 5.2.2020. године, под бројем: УП-01-26-1-040-5/19, запримио поднесак Подносиоца пријаве у којем је кориговао процјену тржишних учешћа учесника на тржишту пружања лизинг услуга у Босни и Херцеговини за 2018. годину.

Конкурентски савјет је 19.2.2020. године, под бројем: УП-01-26-1-040-6/19, упутно захтјев за допуну Пријаве концентрације, на основу којег је Подносилац пријаве доставио поднесак број: УП-01-26-1-040-7/19, којим је доставио тражене податке.

Подносилац пријаве је навео да је захтјев за оцјену концентрације поднио осим у Босни и Херцеговини и надлежним органима у Републици Србији, Републици Црној Гори, Републици Колумбији, Републици Албанији, те да ће накнадно поднијети захтјев за оцјену концентрације у Сјеверној Македонији.

Конкурентски савјет је, у смислу члана 30. став (3) Закона, издао Потврду о комплетној и уредној пријави, број: УП-01-26-1-040-8/19, дана 22.4.2020. године.

Из поднесене Пријаве могуће је утврдити сљедеће чињенице:

Пријава је поднесена, у смислу члана 16. став (1) Закона, а правни основ Пријаве је Уговор о преносу учешћа склопљен 12.12.2019. године између привредног субјекта Porsche Informatik и физичких лица Дамијена Кавера, (...)**, Љубљана, Словенија, и Андреја Печника, (...)**, Словенија.

1. Учесници концентрације

Учесници предметне концентрације су привредни субјекти Porsche Informatik Gesellschaft m.b.H., Louise-Piëch-Straße 9, 5020 Salzburg, Република Аустрија, и ДАСОФ, трговско ин створително подјетје д.о.о., Умарјева улица 6, 1000 Љубљана, Република Словенија.

1.1. Привредни субјекат Porsche Informatik

Привредни субјекат Porsche Informatik је регистрован у Регистру предузећа Покрајинског суда у Салцбургу, под матичним бројем уписа: ФН 72830 д. Привредни субјекат Porsche Informatik је директно повезано друштво привредног субјекта Porsche Holding Salzburg (у даљем тексту: Porsche Holding) и члан је Volkswagen Grupe (у даљем тексту: VW Grupe). Привредни субјекат Porsche Holding је директно повезано друштво VW Grupe.

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта Porsche Informatik су пружање услуга: дигиталних рјешења корисницима, дигиталних малопродајних рјешења, дигиталних рјешења у велепродаји, дигиталних финансијских рјешења, рјешења у области рачуноводства, контролинга и људских ресурса.

Привредни субјекат Porsche Informatik пружа дигитална рјешења корисницима кроз online платформу за претрагу возила Car Configurator, која прикуља жељена возила за потенцијалне купце. Платформа Car Configurator омогућава да се слика возила и цјеновна калкулација истовремено адаптирају сваком промјеном жељене опреме, боје, унутрашњости, итд. Након што корисник направи жељену конфигурацију возила, платформа Car Configurator му омогућава да затражи понуде за лизинг и осигурање возила.

Car Configurator је интегрисан на веб-странице брендова возила VW Grupe и веб-странице дистрибутера њиховог бренда. Такође, привредни субјекат Porsche Informatik има платформу New Stock Vehicles коју корисници користе да траже возила увозника и дистрибутера Volkswagena, Volkswagen комерцијалних возила, ауди, сеат и шкода брендова. Подносилац пријаве уједно нуди и carLog, мулти-бренд портал који садржи преглед података и апликација за кориснике аутомобила, као и online преглед коришћених возила DasWeltAuto, гдје дистрибутери возила које производи VW Grupe нуде широк асортиман тестираних, одржаваних и поправљених возила.

У оквиру пружања услуга дигиталних малопродајних рјешења привредни субјекат Porsche Informatik поседује интегративну платформу за привредне субјекте који пружају услуге малопродаје брендова аутомобила из VW Grupe CROSS 2. CROSS 2 систем подржава све дистрибутере аутомобила у продаји, услугама и резервним дијеловима. Надаље, привредни субјекат Porsche Informatik нуди малопродајним привредним друштвима подршку у свим фазама продаје кроз комплетно интегрисан CROSS 2 Dealer Management System.

Подносилац пријаве пружа услуге путем апликације Mobile Service Reception која се може користити на таблет рачунарима и која у комбинацији са апликацијом CROSS подржава процесе пријема возила приликом сервиса.

У оквиру сегмента дигиталних рјешења у велепродаји, привредни субјекат Porsche Informatik пружа рјешења за дигиталну обраду нових возила путем апликације Carlos, која служи да обједини све процесе око нових возила у централном систему увозника. Што се тиче логистичке подршке, Porsche Informatik имплементира нарубе и испоруке које се тичу обраде резервних дијелова са фокусом на купце преко ЕТН логистичког система, преко кога подржава цјелокупни процес испоруке дијелова од дистрибутивног центра за дијелове до дистрибутера/увозника за партнерске земље.

Активности у дигиталним финансијским услугама обухватају интегрисану ИТ платформу Car Fin за финансијске и услуге осигурања Porsche Holdinga, као и апликацију за конфигурацију возила Fleet Car Configurator за велике клијенте Porsche Banke која омогућава возачима компанијских возила ових компанија да се пријаве у систем, online конфигуришу ново жељено возило и да захтијевају понуду за финансирање од стране Porsche Banke.

Привредни субјекат Porsche Informatik пружа различите рачуноводствене и канцеларијске услуге, интегрисане рјешења за финансијску контролу и фактурисање, као и иновативне услуге развоја софтвера пројектног менаџмента и консалтинга, услуге хостинга и подршке.

VW Grupe је активна у развоју, производњи, рекламирању и продаји путничких аутомобила, лаких комерцијалних возила, камиона, аутобуса, шасија за аутобусе и дизел-мотора, укључујући резервне дијелове и додатну опрему за све наведене категорије возила. VW Grupe је такође активна у дистрибуцији возила.

VW Grupe обухвата сљедеће брендове: Volkswagen путничке аутомобиле, Volkswagen лака комерцијална возила, Porsche, ауди, шкода, Bentley, Bugatti, Lamborghini, SEAT, MAN, Scania и Ducati. VW Grupe је недавно успоставила и бренд MOIA, који ће бити активан у развоју и рекламирању услуга мобилности, као што су "ride hailing" и "car sharing".

VW Grupe додатно пружа и финансијске и осигуравајуће услуге првенствено у вези са дистрибуцијом и финансирањем својих аутомобила и комерцијалних возила. Поменута активност се обавља претежно кроз Volkswagen Financial Services AG и његова повезана друштва.

Привредни субјекат VW Grupe остварује учешће у власничкој структури капитала сљедећих привредних субјеката (повезана привредна друштва) која се налазе у Босни и Херцеговини:

(...)**.

1.2. Привредни субјекат Дасоф

Привредни субјекат Дасоф је друштво ограничене одговорности уписано у Пословни регистар Републике Словеније под матичним бројем уписа: 5670519000 у власништву два физичка лица Дамијена Кавера, (...)**, Словенија, и Андреја Печника, (...)**, Словенија, са по (...)**% учешћа у власничкој структури, док је преосталих (...)**% сопствено учешће привредног субјекта Дасоф.

Претежне регистроване дјелатности привредног субјекта Дасоф су пружање услуга везаних за информациону технологију, односно развој софтверских рјешења за лизинг и консалтинг. Циљно друштво развија стандардни софтвер за апликацију имена Дасоф,

која укључује "Dasof SQL Leasing" са свим Core и Web модулима. Софтверско рјешење које је креирао привредни субјекат Дасоф користи Porsche Bank као повезано друштво VW Grupe.

Привредни субјекат Дасоф (..)**.

2. Правни основ и правни облик концентрације

Правни основ концентрације је Уговор о преносу учешћа склопљен 12.12.2019. године (у даљем тексту: Уговор) између привредног субјекта Porsche Informatik и физичких лица Дамијена Кавера, (..)**, Љубљана, Словенија, и Андреја Печника, (..)**, Словенија.

Прије спровођења трансакције, физичка лица Дамијен Кавера и Андреј Печник имају по (..)**% учешћа у власничкој структури, док је преосталих (..)**% сопствено учешће Циљног друштва. Након спровођења трансакције, привредни субјекат Porsche Informatik ће стећи (..)**% учешћа у Циљном друштву, те ће имати потпуну контролу над истим.

У складу са чланом 12. став (1) тачка б) под 1) Закона, правни облик предметне концентрације је стицање контроле једног над другим привредним субјектом куповином учешћа у основном капиталу.

3. Правни оквир оцјене концентрације

Конкуренијски савјет је у поступку оцјене Пријаве примијенио одредбе Закона и Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката, те Одлуку о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10; у даљем тексту: Одлука о утврђивању релевантног тржишта).

4. Релевантно тржиште предметне концентрације

Релевантно тржиште концентрације, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа / услуга које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у производном смислу обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјенивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне особине, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Надаље према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата цјелокупну или дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекат дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Узимајући у обзир претежну дјелатност Циљног друштва у Босни и Херцеговини и тржиште на којим ће концентрација имати ефекте, те чињеницу да на хоризонталном нивоу не постоји преклапање у дјелатностима учесника концентрације, релевантно тржиште предметне концентрације је тржиште компјутерског програмирања, консултантских и других услуга.

На основу дјеловања учесника концентрације, релевантним тржиштем предметне концентрације у географском смислу утврђено је подручје Босне и Херцеговине.

Слиједом изнесеног, релевантно тржиште предметне концентрације је тржиште компјутерског програмирања, консултантских и других услуга у Босни и Херцеговини.

4.1. Анализа релевантног тржишта предметне концентрације

Учесници концентрације и главни конкуренти на тржишту компјутерског програмирања, консултантских и других услуга у Босни и Херцеговини у 2018. години имали су сљедећа тржишна учешћа:

Табела 1.

Редни број	Привредни субјекат	Тржишно учешће (%)
1.	VH Telecom Solutions д.о.о.	(..)**
2.	Microsoft Босна и Херцеговина	(..)**
3.	ABC TECH Group Сарајево	(..)**
4.	Дасоф	(..)**
5.	Porsche Informatik	(..)**
6.	Остали	(..)**

Укупно	100
Укупно (4+5)	(..)**

Извор: Подаци из Пријаве (процјена Подносиоца пријаве).

На основу података (Табела 1), привредни субјекат Дасоф је у 2018. години на релевантном тржишту компјутерског програмирања, консултантских и других услуга у Босни и Херцеговини имао учешће од (..)**%, док привредни субјекат Porsche Informatik није био присутан на датом релевантном тржишту, те је његово тржишно учешће (..)**%.

5. Оцјена пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације настаје, у смислу одредбе члана 14. став (1) Закона, када учесници концентрације продајом робе и/или услуга остваре на свјетском тржишту 100.000.000,00 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији и када укупни годишњи приходи сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварени продајом робе и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износе најмање 8.000.000,00 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији или ако је њихово заједничко учешће на релевантном тржишту веће од 40,0%.

Годишњи приходи учесника концентрације (Табела 2) представљају укупне приходе (без пореза на додатну вриједност и других пореза) који се директно односе на учеснике концентрације на тржишту Босне и Херцеговине, у смислу члана 9. тачка х) Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката.

Укупни годишњи приходи привредних субјеката учесника предметне концентрације за 2018. годину:

Табела 2.

КМ	VW Grupe	Дасоф
Свијет	(..)**	(..)**
Босна и Херцеговина	(..)**	(..)**

Извор: Подаци из Пријаве, *обухвата приход од 1.1. до 31.12.2018. године.

Привредни субјекат Дасоф је навео да нема регистрована повезана друштва у Босни и Херцеговини, те да је приход на тржишту Босне и Херцеговине остварио продајом софтвера за пословне апликације независним привредним субјектима, и то: (..)**.

Конкуренијски савјет је утврдио (Табела 2) да су учесници предметне концентрације испунили услов укупног годишњег прихода на свјетском тржишту, у смислу члана 14. став (1) тачка а) Закона, али нису испунили услов укупног годишњег прихода на тржишту Босне и Херцеговине, у смислу члана 14. став (1) тачка б) Закона.

Такође, учесници концентрације нису испунили нити услов тржишног учешћа, јер њихово заједничко тржишно учешће на релевантном тржишту није веће од 40,0% (Табела 1), у смислу члана 14. став (1) тачка б) Закона.

На основу наведеног, утврђено је да учесници концентрације нису били у обавези поднијети Пријаву, јер нису кумулативно испуњени услови из члана 14. став (1) т. а) и б) Закона, те је одлучено као у диспозитиву.

6. Административна такса

Подносилац пријаве на овај закључак у складу са чланом 2. Тарифни број 108. тачка ц) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренијским савјетом ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 30/06, 18/11 и 75/18) дужан је платити административну таксу у укупном износу од 1.000,00 КМ у корист буџета институција Босне и Херцеговине.

7. Поука о правном лијеку

Против овога закључка није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог закључка.

¹ (..)** Подаци представљају пословну тајну, у смислу члана 38. Закона о конкуренцији.

САДРЖАЈ

ВИЈЕЋЕ НАРОДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1138 Одлука о разрешењу члана Законодавно-правне комисије Вијећа народа Републике Српске, број: 03.1/1-267/20 1
- 1139 Одлука о избору члана Законодавно-правне комисије Вијећа народа Републике Српске, број: 03.1/1-268/20 1

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1140 Уредба о престанку важења Уредбе о прописивању мјере непосредне контроле цијена на подручју Републике Српске 1
- 1141 Одлука о преносу права посједа на непокретностима, број: 04/1-012-2-1462/20 1
- 1142 Рјешење о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије за експлоатацију архитектонског грађевинског камена-кречњака на лежишту “Лучин До”, град Требиње 2

МИНИСТАРСТВО ЗА ПРОСТОРНО УРЕЂЕЊЕ, ГРАЂЕВИНАРСТВО И ЕКОЛОГИЈУ

- 1143 Рјешење о издавању лиценце за ревизију техничке документације, број: 15.03-361-241/20 2
- 1144 Рјешење о издавању лиценце за израду техничке документације, број: 15.03-361-214-1/20 2
- 1145 Рјешење о издавању лиценце за израду техничке документације, број: 15.03-361-231/20 2
- 1146 Рјешење о издавању лиценце за израду техничке документације, број: 15.03-361-236/20 3
- 1147 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-174/20 3
- 1148 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-212/20 3
- 1149 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-164/20 3
- 1150 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-214/20 4
- 1151 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-207/20 4
- 1152 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-213/20 4
- 1153 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-162/20 4
- 1154 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-204/20 5

- 1155 Рјешење о издавању лиценце за грађење објеката, број: 15.03-361-232/20 5
- 1156 Рјешење о издавању лиценце за вршење енергетског прегледа зграда, број: 15.03-361-228/20 5

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

- Рјешење о потврђивању катастра непокретности за катастарску општину Козјак, општина Лопаре, број: 21.08/951-26/19 5

АГЕНЦИЈА ЗА БАНКАРСТВО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- Одлука о измјенама и допуни Одлуке о привременим мјерама банкама за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем COVID-19 6
- Одлука о измјени Одлуке о привременим мјерама микрокредитним организацијама за ублажавање негативних економских посљедица узрокованих вирусним обољењем COVID-19 6
- Одлука о измјени Одлуке о минималним стандардима за управљање девизним ризиком банака 6

УСТАВНИ СУД БиХ

- Одлука о допутивости и меритуму, број: АП 1137/18 7
- Одлука о допутивости и меритуму, број: АП 209/20 12

ДРЖАВНА РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕЛЕКТРИЧНУ ЕНЕРГИЈУ

- Одлука о одобрењу Индикативног плана развоја производње за период 2021-2030. године 17

КОНКУРЕНЦИЈСКИ САВЈЕТ БиХ

- Рјешење по Пријави концентрације привредног субјекта “МК Group” д.о.о. Београд 17
- Закључак о обустављању поступка, број: УП-06-26-1-037-7/19 19
- Закључак по Пријави концентрације привредног субјекта “Петрол” д.д. Љубљана 20
- Закључак о одбацивању Пријаве концентрације привредног субјекта Porsche Informatik Gesellschaft m.b.H., Louise-Piëch-Straße 9, 5020 Salzburg, Република Аустрија 21

ОГЛАСНИ ДИО 8 страна

